

VYSOKÁ ŠKOLA EKONOMICKÁ V PRAZE FAKULTA MEZINÁRODNÍCH VZTAHŮ

Obor: Politologie

2014

Exopolitika a problém bezpečnosti v 21. století

(Diplomová práce)

Autor: Ladislav Zelinka

Vedoucí práce: doc. PhDr. Vladimír Prorok, CSc.

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracoval samostatně a vyznačil všechny citace z pramenů.

V Praze dne 24.3.2014

podpis studenta

Děkuji doc. PhDr. Vladimíru Prorokovi, CSc. za vedení mé práce.

Obsah

Úvod	5
1. Exopolitika jako věda	8
1.1 Exopolitika jako nové paradigma	8
1.2 Institucionalizace exopolitiky, její představitelé a pracoviště	8
1.3 Dosavadní výzkum a literatura	10
1.4 Relevance studia fenoménu UFO	11
1.5 Vymezení předmětu a definice exopolitiky	14
1.6 Metody a data	16
2. UFO, bezpečnost a politika v dokumentech a svědectvích	19
2.1 Odtajněné archivy	19
2.2 Studie UFO	28
2.3 Dopisy a memoranda	35
2.4 Svědkové a informátoři	36
2.5 Další dokumenty	40
3. UFO jako hrozba	42
3.1 UFO, suverenita a kontakt s ETI	42
3.2 Bezpečnostní riziko fenoménu UFO	44
3.3 Přístupy a pojetí hrozby UFO	49
Závěr	51
Literatura a prameny	54
Přílohy	56
Příloha č. 1: Dopis "Relationships with Inhabitants of Celestial Bodies"	56
Příloha č. 2: Dopis gen. N. F. Twininga „Opinion on Flying Discs“	62
Příloha č. 3: Seznam zkratk	65
Příloha č. 4: Přehled jmen a stručné životopisy	67

Úvod

Více než šedesát let je naše civilizace konfrontována s jevem, který se doposud vzpírá pochopení, a ať chceme nebo nechceme, provází nás a je součástí našeho světa. To, že UFO existují, je fakt. Otázka je, jakého jsou původu? Klíčová a nabízející se je samozřejmě varianta, že jsou mimozemská, což je podstatou *teorie mimozemského původu UFO* (dále "ETH"¹), přičemž tato varianta je stále ve hře, neboť *dosud nebyla vyvrácena* - například už jen proto, že v průměru okolo 5-30% ze zaznamenaných pozorování UFO zůstává klasifikováno jako nevysvětlitelné² - a ETH je zde jediné rozumné vysvětlení. Na druhou stranu však nebylo ani nevyvratitelně dokázáno, že UFO mimozemská jsou - rozhodující fyzický důkaz stále schází a kontroverze nadále trvá. Ať je však jejich původ jakýkoliv, představují aktuální a zajímavý problém k řešení. UFO bylo sledováno celá desetiletí a projevovaly o něj největší zájem především vojenské a bezpečnostní instituce. Proč právě ony? S jakým výsledkem? Téma a problematika UFO jsou aktuální dnes, stejně tak jako byly ve 40. letech 20. století, kdy proběhla první oficiální pozorování, přičemž máme mnoho důvodů věřit, že jeho aktuálnost v budoucnu ještě vzroste.

Problematika UFO je předmětem zájmu početné literatury a odborných článků. Myšlenkový základ exopolitiky jako vědy a přístupu je obsažen v již poměrně bohaté exopolitické literatuře - tedy knihách a člancích psaných představiteli světové exopolitiky a jí přímo věnovaných, přičemž za nejdůležitější lze považovat práce Michaela Sally, předního představitele tohoto oboru. Základní literaturou exopolitického studia je jeho kniha *Exopolitika: Politické důsledky mimozemské přítomnosti* z roku 2004 a článek ve *World Affairs* z roku 2008 *Exopolitics: Discipline of choice for public policy issues*, dále pak texty dalších představitelů exopolitiky jako *Exopolitika: Politika, vláda a zákon ve Vesmíru* Alfreda Webrea, nebo kniha Paoly Harris *Exopolitics: All The Above*.³ Podnětné k pochopení reality UFO a exopolitiky jsou knihy Richarda Dolana, kniha *The Day After Roswell*, nebo publikace *Sovětská akta UFO*. Do češtiny byla dosud přeložena jediná Sallova kniha věnovaná exopolitice⁴.

V oboru sociologie politiky je pro mne stěžejní práce autorů Wendta a Duvalla *Sovereignty and the UFO*, která vyšla v roce 2008 v *Political theory*, a která představuje sociologický pohled na vztah UFO a suverenity moderního vládnutí z pozic konstruktivismu. Tento článek vcelku dobře odpovídá i přístupu exopolitiky. Další článek od kolektivu autorů s názvem *Would Contact with Extraterrestrials Benefit or Harm Humanity? A Scenario Analysis* byl vydaný v časopise *Acta Astronautica* v roce 2011. Je to teoretická práce na rozhraní přírodních věd a sociologie.

Důležitým primárním zdrojem informací jsou v současné době odtajněné vládní dokumenty, dále

¹ Zkratka anglického "Extra-Terrestrial Hypothesis".

² Vyplyvá z různých studií a statistik, které jsou v práci zmíněny: Condonova zpráva, zpráva COMETA, dále statistiky různých badatelských sítí: MUFON, NUFORC, a j.

³ Více o literatuře viz seznam literatury a pramenů, nebo kapitola 1.3 "Dosavadní výzkum a literatura".

⁴ SALLA, M. *Tajné projekty UFO*. Fontána, 2012.

armádní studie a zprávy, svědectví klíčových svědků, veřejná tisková prohlášení, přičemž vycházím zejména z těchto:

- francouzská studie sdružení COMETA, *Les OVNI et la défense*, z roku 1999,
- americké studie UFO z 50. a 60. let: Robertsonova zpráva (1953), zpráva Brookingského institutu (1960), Condonova zpráva (1969),
- dokumenty UFO Ministerstva obrany Spojeného království v Národních archivech,
- tisková konference *Projektu Disclosure* z roku 2001 a její sborník.⁵

Na základě analýzy existujících odborných publikací lze říci, že obsahují některé nedostatky. Především žádný z akademických článků a prací se nevěnuje přímo exopolitice jako vědě. U práce Wendta a Duvalla nesouhlasím se všemi jeho předpoklady, neboť v době sepsání článku nebyly známy některé skutečnosti, které známe dnes. Druhý článek z *Acta Astronautica* je bezesporu přínosný, nevykazuje ale téměř žádnou souvztažnost s fakty, s nimiž pracuje exopolitika. Téma prvního článku tudíž dále rozvádím, opravuji, aktualizuji některá tvrzení a fakta a konfrontuji je s pojetím exopolitiky. Druhý se snažím doplnit a uvést vybudovaný teoretický koncept více do reality.

Cílem mé práce je zaprvé ukázat, že rostoucí význam fenoménu UFO si zaslouží systematický výzkum v rámci společenských věd, zadruhé představit nový interdisciplinární obor, který by tuto úlohu naplňoval, čímž se zabývá první kapitola, dále prokázat bezpečnostní aspekt UFO a odpovědět na výzkumnou otázku.

Co se týče prvního bodu, souhlasně s Wendtem a Duvallem⁶ tvrdím, že téma mimozemských civilizací není dosud v akademické oblasti bráno dostatečně vážně, a je mu věnováno málo pozornosti vědeckého výzkumu, ačkoliv, jak ukazují, existují relevantní důvody, proč se jím zabývat. Má práce má být v tomto ohledu průkopnickou a seznámit s tématem UFO a exopolitikou jako vědeckou disciplínou, vnést téma a pojetí exopolitiky do širšího povědomí a ideálně též inspirovat univerzitní obec k dalšímu hlubšímu bádání v tomto poli. Nesnažím se v této práci dokázat, že UFO jsou mimozemského původu - takový úkol náleží spíše vědcům-fyzikům a jiným podobným technickým profesím. Snažím se dokázat, že jejich studium má význam a může být obohacující pro naše poznání, což je základní předpoklad pro existenci exopolitiky jako nové, funkční a smysluplné vědy, která by tuto činnost vykonávala. Druhým aspektem práce je exopolitika, jež jako pojem a obor studia bude blíže definována, a na problém mimozemských civilizací a UFO bude nahlíženo z její perspektivy.

Dalším úkolem práce je ukázat, že UFO má významné souvislosti s bezpečností a že má vojenský aspekt, což se děje v kapitole druhé. V souvislosti s problémem bezpečnosti, resp. vlivem UFO na bezpečnost, ve třetí části práce pokládám tuto výzkumnou otázku, totiž: "Představuje UFO

⁵ Viz 2. kapitola "UFO, bezpečnost a politika v dokumentech a svědectvích".

⁶ WENDT, A. DUVALL, R. *Sovereignty and the UFO*. In: *Political theory*, 2008, roč. 36, č. 4.

hrozbu?"

Jednotlivými jmenovanými cíli a úkoly se postupně zabývají tři samostatné kapitoly, do nichž text člením:

- V první kapitole je vysvětlen a definován pojem exopolitika. Exopolitika je zde představena jako nový interdisciplinární obor společenských věd a je náležitě vymezena a charakterizována. Jsou zde vysvětleny a rozvedeny důvody relevance jejího vzniku a studia. Je vymezen předmět zájmu exopolitiky, její metody a zdroje dat. Jsou uvedeni někteří její představitelé a místa, kde působí, definice exopolitiky a přehled současné literatury v tomto oboru.
- Druhá kapitola se zaměřuje na téma bezpečnosti a UFO. Předkládá dostupná fakta potvrzující bezpečnostní aspekt UFO v podobě oficiálních dokumentů, studií a výpovědí svědků. Dokazuje, že UFO nebylo bráno na lehkou váhu vojenskými a bezpečnostními složkami řady států. Obsáhlé archivy zveřejněné v posledním desetiletí zahrnující francouzské, britské, americké a další armádní a vědecké výzkumy UFO potvrzují jeho význam z bezpečnostně-vojenského hlediska.
- Třetí kapitola odpovídá na výzkumnou otázku, zda UFO představuje hrozbu. Diskuze je založena na analýze zmíněných pramenů a vědeckých prací.

Studium UFO v pojetí exopolitiky je v této práci vztaženo zejména k hlediskům bezpečnosti a politiky. Nevěnuji se technickým detailům jevu UFO, ani popisu historie jeho zkoumání. Vyhýbám se kontroverzím a neověřeným zprávám.

Z výzkumných metod používám zejména analýzu primárních pramenů ve druhé kapitole a historickou metodu.

Pro lepší orientaci v kontextu problematiky příkládám v příloze stručné životopisné informace některých představitelů exopolitiky, o nichž se v textu hovoří.

1. Exopolitika jako věda

1.1 Exopolitika jako nové paradigma

Historie a vývoj vědy nejsou jen lineárním procesem postupného akumulování poznatků, nýbrž čas od času zažívají zásadní změny, při nichž dochází k posunu samotných principů a základních přístupů, neboli paradiigmat.⁷ Paradigma tvoří základ každé vědy a vědy jako celku. Určuje typy otázek, které se kladou, a také problémy, které věda považuje za důležité. Kuhn říká, že převládající "normální věda" se časem a ustálením určitého konsensu stává dogmatickou. Vše, co leží mimo dosah paradigmatu normální vědy, je jí ignorováno jako nepodstatné a objevující se anomálie jsou v zájmu zachování paradigmatu potlačovány. Podle Kuhna *"...normální věda potlačuje důležité novinky proto, že nutně podvrací to základní, čemu je věrná. Tímto a mnoha dalšími způsoby schází normální věda opakovaně z cesty, a když se tak stane - totiž když se celá skupina odborníků již nemůže vyhybat anomáliím, které podvrací existující tradici vědecké praxe -, pak započne mimořádný výzkum, jenž nakonec odborníky vede k nové řadě přesvědčení, k novému základu vědeckého provozu."*⁸

Exopolitika v podobném smyslu také přináší změnu paradigmatu a zaujímá přitom místo Kuhnovy revoluční vědy. Má na to plné právo, neboť v souladu s tímto konceptem zahrnuje a představuje zcela nové otázky, předpoklady a oblasti zájmu. Předmětem jejího zkoumání jsou především právě tzv. zmiňované anomálie, "novinky" a skutečnosti opomíjené normálními vědami, nezapadající do jejich pojetí a chápání světa.

Představme tedy exopolitiku jako nový interdisciplinární vědní obor, shrňme její vývoj a definujme ji. Předtím však zhodnotme otázku relevance výzkumu jevu UFO a ETH jako jedněch z hlavních objektů jejího zájmu.

1.2 Institucionalizace exopolitiky, její představitelé a pracoviště

Exopolitika má své počátky přibližně v roce 2000, kdy ji poprvé definoval Alfred Webre, formalizována byla v r. 2003 Sallou, který o ni hovořil jako o "novém poli veřejné politiky"⁹ a nově ji definoval a formuloval její principy.¹⁰ Institucionalizována byla o dva roky později v podobě

⁷ O revoluci ve vědě a vzniku věd nových viz koncept posunu paradigmatu podle Thomase Kuhna, v knize KUHN, T. S. *Struktura vědeckých revolucí*. Praha: OIKOYMENH, 2008.

⁸ Tamtéž, s. 19.

⁹ SALLA, M. *Exopolitics: Political Implications of the Extraterrestrial Presence*, Dandelion Books, 2004, s. 2; nebo též: SALLA, M. *The Need for Exopolitics: Implications of Extraterrestrial Conspiracy Theories for Policy Makers & Global Peace*. Exopolitics Institute, 2003. Online: <http://exopolitics.org/Study-Paper1.htm> [7.11.2013].

¹⁰ Více o historickém vývoji viz: SALLA, M. *The History of Exopolitics: Evolving Political Approaches to UFOs and the Extraterrestrial Hypothesis*. Exopolitics Journal 1:1, 2005, s. 8-10.

založení *Exopolitického institutu* s vlastním věstníkem a certifikačním programem a její vývoj je od té doby spjat převážně s jeho prostředím a představiteli. Druhým fungujícím pracovištěm je soukromá vzdělávací instituce *ExoUniversity* založená a provozovaná A. Webrem, nabízející dva certifikované kurzy se zaměřením v tomto oboru. Vedoucí zemí v exopolitickém studiu jsou ve všech směrech celkově Spojené státy. Její nejvýznamnější organizace, Webreova exopolitická Univerzita i *Exopolitický institut* se nacházejí zde.

Uznávanou a centrální institucí exopolitiky je Sallův Institut. Má přes padesát členů, vydává časopis *Exopolitics Journal*, hlavní odborný časopis exopolitiky, sponzoruje občasný kongresy, konference a poskytuje akademickou podporu výzkumníkům a zájemcům o vzdělávání. Pořádá semináře a kurzy a uděluje certifikované diplomy úspěšným absolventům studia. Komunita jeho členů a badatelů se od r. 2005 rozrostla na desítky osob. Poradní sbor Institutu má na padesát členů z devatenácti zemí, které můžeme řadit mezi přední zástupce exopolitiky, a tři ředitele, včetně Sally¹¹. Z této profesní komunity vzešlo přibližně šest základních knih přímo věnovaných exopolitice.

Zatím neexistuje fakulta či katedra exopolitiky na žádné vysoké škole ve světě (k lednu 2014), ani jiné související pracoviště na akademické půdě. Exopolitika se dosud rozvíjí pouze v laické sféře občanské společnosti a tvoří ji jednotliví badatelé a nezávislé organizace. Existuje i celosvětová síť propojující regionální badatele a organizace z asi dvaceti zemí, kterým poskytuje platformu pro komunikaci a vzájemnou podporu.¹²

Z organizací působících v USA jmenujme *Paradigm Research Group (PRG)* - politicky orientovanou lobbistickou skupinu S. Bassetta, zakladatele Světové exopolitické sítě a několika dalších iniciativ, dále *Projekt Disclosure*¹³, *Projekt Orion*¹⁴ a *CSETI*¹⁵, založené a vedené Stevenem Greerem. Z celé řady badatelů a aktivistů (kromě již zmiňovaných) mohou být za představitele exopolitiky jmenováni například Paola Harris, Paul Hellyer, Ed Komarek, Robert Fleischer (Německo), nebo Nick Pope (Británie).

V různých zemích se příležitostně konají mezinárodní kongresy exopolitiky, zejména to byly Evropské exopolitické summity v roce 2009 v Barceloně a v r. 2011 v Portu, pak některé UFO

¹¹ *Advisory Board*. Exopolitics Institute. Online: http://exopoliticsinstitute.org/?page_id=830 [7.11.2013]; *Board of Directors*. Exopolitics Institute. Online: http://exopoliticsinstitute.org/?page_id=818 [7.11.2013].

¹² *Exopolitics World Network*. Paradigm Research Group. Online: <http://www.paradigmresearchgroup.org/ExopoliticsWorld.htm> [1.11.2013]; *The Exopolitics Network*. Exopolitics Institute. Online: http://exopoliticsinstitute.org/?page_id=836 [1.11.2013].

¹³ *Projekt Disclosure* (angl. "odhalení") je stěžejní výzkumný projekt a organizace exopolitického politického a občanského aktivismu. Založen v r. 2001 S. Greerem, soustřeďuje hlavní svědky exopolitiky, pořádá konference a veřejná slyšení a usiluje o odtajnění informací týkajících se UFO a ET.

¹⁴ *Projekt Orion* je zaměřen na výzkum alternativních technologií, zdrojů energie a tzv. volné energie.

¹⁵ *CSETI* - výzkumná a vzdělávací organizace vedená S. Greerem zaměřená na prohlubování znalostí o inteligentním životě ve vesmíru.

kongresy, jako *Mezinárodní UFO kongres 2013* ve Fountain Hills, *X-Conference* v letech 2004-2009 pořádané PRG a další.

1.3 Dosavadní výzkum a literatura

První část tématu tvoří samotná literatura a výzkum jevu UFO, mající počátek v roce 1947, kdy došlo k prvnímu pozorování, jež vyvolalo velkou vlnu zájmu a zavedlo příčinu vzniku ufologie. Na tomto poli bylo za více než šedesát let existence dosaženo velkého objemu práce s obrovským množstvím nashromážděných dat, analýz a studií. Tuto část nebudeme detailněji rozebírat, je to téma samo pro sebe.

Druhou část tvoří literatura a výzkum v rámci samotné exopolitiky. První kniha o exopolitice náleží Webreovi: *Exopolitika: Politika, vláda a zákon ve Vesmíru*, poprvé publikovaná v r. 2000 a v rozšířeném konečném vydání v r. 2005. Webreovo pojetí je velice idealistické a představuje odlišný směr oproti Sallovu a exopolitiků přidružených k Institutu, směr, který je dnes v oboru spíše okrajový. Výhledově do budoucnosti Webre prognostikuje, že lidstvo dospěje do nové etapy, kdy bude cestovat vesmírem a kontaktovat cizí civilizace. V této vizi se zabývá způsobem organizace a vlády ve vesmíru a zapojením lidské společnosti do ní. Pro lidskou civilizaci považuje za klíčové vyřešení globálních problémů, dosažení celosvětového míru a aktivní snahu o vstup do vesmíru, o což také po desetiletí usiluje, včetně aktivismu na půdě OSN.

Základní literaturou hlavního proudu exopolitiky je první Sallova kniha *Exopolitika: Politické důsledky mimozemské přítomnosti* z roku 2004, ve které byly podány základy oboru a hlavní koncepty. Na ni Salla posléze navázal dvěma dalšími knihami: *Exposing U.S. Government Policies on Extraterrestrial Life: The Challenge of Exopolitics* (v českém vydání pod názvem *Tajné projekty UFO*) a *Galactic diplomacy*, kde v první knize dále rozšiřuje exopolitickou teorii, a v druhé, v roce 2013, představuje novou disciplínu - vesmírnou obdobu diplomacie, čímž se poněkud opět přibližuje Webreovi.

Poslední dvě knihy základní exopolitické literatury patří americko-italské žurnalistce a jedné z ředitelů Institutu, Paole Harris. Jsou to: *Exopolitics: All The Above* a *Exopolitics: How Does One Speak To A Ball Of Light?* P. Harris se věnuje méně teorii než Salla a spíše v knihách prezentuje jednotlivé oborově zaměřené články, statě, rozhovory a důležité historické dokumenty.

Z dalších autorů patří k základní literatuře knihy Richarda Dolana, zejména objemná dvousvazková *UFOs and the National Security State*, Komarkova *UFO's Exopolitics and the New World Disorder*, kniha Leslie Kean *UFOs: Generals, Pilots, and Government Officials Go on the*

Record, která obsahuje řadu důležitých výpovědí armádních osob stran jevu UFO, mezi nimiž jsou americký major letectva, belgický plukovník a další, otevřeně hovořící o UFO a o národní a letecké bezpečnosti. Významnou publikací je *Open Skies, Closed Minds* od Nicka Popea, úředníka britského Ministerstva obrany, který se podílel na odtajnění interních akt týkajících se sledování jevu UFO touto institucí a čítající tisíce záznamů, o čemž je tato jeho kniha. Doporučuji též knihy Stevena Greera, mezi nimi zejména *Extraterrestrial Contact: The Evidence and Implications* a *Disclosure Project Briefing Document* - sborník výpovědí významných svědků z tiskové konference *Projektu Disclosure* v roce 2001, o níž ještě bude pojednáno dále. Velmi kvalitní je další kniha, která je vyčerpávajícím shrnutím dlouhodobého studia různých archivů, dokumentů, ale také případů soudních sporů s americkou vládou a agenturami ve věci existence tajných dokumentů UFO, s názvem *Clear Intent: The Government Coverup of the Ufo Experience* od autorů Lawrence Fawcetta a Barryho J. Greenwooda.

K výše uvedeným patří obsahově ještě kniha, *The Day After Roswell*, která je žánrově zdánlivě beletristická, ve skutečnosti je však jejím obsahem obsažná výpověď bývalého plukovníka amerického letectva, Philipa Corsa, který jako voják plnil úkoly s vysokým stupněm utajení, a po odchodu do důchodu sepsal své zážitky a zkušenosti s UFO formou této knihy. *The Day After Roswell* obsahuje velké množství významných informací a je brána exopolitikou velice vážně.

Třetí část literatury týkající se tématu jsou odborné články ve vědeckých časopisech. Akademických článků na téma UFO je minimum. Ohledně tohoto tématu panuje ve vědecké obci určitá skepse či bázeň. Přitom jednostranné a priori odmítání UFO není podložené ani vědecké. Skutečně objektivní je nezávislé posouzení skutečnosti na základě faktů a dosavadních výsledků výzkumu; pak je možné vynášet zamítavý nebo souhlasný rozsudek. Začlenění exopolitiky do společenských věd může tuto bilanci změnit. Zatím jmenujme kvalitní článek od známých sociologů A. Wendta a R. Duvalla *Sovereignty and the UFO* uveřejněný v časopise *Political theory* v roce 2008, kde je téma UFO nahlíženo z pohledu konstruktivismu, a článek v *Acta Astronautica* s názvem *Would Contact with Extraterrestrials Benefit or Harm Humanity? A Scenario Analysis*.

1.4 Relevance studia fenoménu UFO

Otázka relevance je důležitá. Pokud by se věda či některý vědní obor zabývaly věcmi, které nepřinášejí užitek, obohacení, které jsou neupotřebitelné, nevýznamné, nebo něčím, co neexistuje, pak nemá smysl takovou vědu nebo obor mít a plýtvat jejich prostředky, které lze použít někde jinde na něco jiného. Proto pokud má existovat exopolitika jako věda, je třeba prokázat, že studium UFO a ETH význam v tomto smyslu pro naši společnost má, je aktuální a oprávněné.

Na podporu obhajoby relevance studia UFO a ETH můžeme uvést tyto argumenty:

1. *vysoká statistická pravděpodobnost*. Podle uznávaných vědeckých odhadů existuje ve vesmíru těžko vyčíslitelné, avšak nenulové množství inteligentních ras schopných mezihvězdné komunikace¹⁶.
2. *pro existenci mimozemského života hovoří celá řada důkazů, svědectví a historických příkladů*. Pro získání kompletního obrazu této skutečnosti a objektivní posouzení by bylo potřeba prostudovat dostupnou ufologickou literaturu, odborné studie, záznamy pozorování, případů kontaktů, historické případy a jejich analýzy a mnoho dalších dat, což představuje obrovské množství práce. Něco takového v této práci není vůbec možné, a ani to není cílem. S jistotou však lze konstatovat, že některé události a hodnověrná fakta jsou nevysvětlitelné současným stavem vědeckého poznání a nabízí se u nich vysvětlení ETH. Dokázání tohoto tvrzení je snadné, neboť stačí uvést několik příkladů¹⁷. Případy a události, u nichž zatím nedokážeme podat vysvětlení jiné či lepší než ETH, jsou dobrým argumentem pro relevanci studia mimozemského vlivu (avšak jen argumentem, nejedná se o důkaz).
3. *kvantitativní stránka jevu UFO*. Nezanedbatelným argumentem je samotný empirický počet případů pozorování UFO, kontaktů a celkově výskytu fenoménu UFO v lidském světě, ať už v jakékoliv podobě, navíc nabývající na množství. Pro příklad, americká studie *Národního vyšetřovacího výboru pro vzdušné jevy* (NICAP) z roku 1964 obsahuje přes 700 dokumentovaných případů¹⁸. Francouzská GEPAN/SEPPA analyzovala v 70. - 90. letech okolo 3000 zpráv o pozorování UFO od četníků.¹⁹ V současnosti má americká ufologická organizace NUFORC v databázi shromážděných pozorování a případů okolo 32 000 záznamů.²⁰ Síť MUFON dokonce okolo 80 000 záznamů (!)²¹. Ohromující je vůbec množství informací nacházející se na světové internetové síti.²² Argument kritiky, že fenomén UFO je zřídka, okrajový a vzácný, není úplně pravdivý.
4. *zájem veřejnosti o UFO a ETH*. S tím souvisí i význam tématu UFO mezi civilním obyvatelstvem. Pokud existuje takové množství internetových informací o UFO, svědčí to o nebývalém zájmu společnosti. Podle výsledků anket minimálně 29% Američanů věří na UFO²³. Věda by měla odpovídat zájmu veřejnosti a adresovat témata, která jsou lidmi

¹⁶ Viz tzv. Drakeova rovnice.

¹⁷ Například případy uvedené v knihách *The UFO Evidence*, ed. HALL, R. H. Washington, D.C., NICAP, 1964; CLARK, J. *The UFO Book: Encyclopedia of the Extraterrestrial*. Visible Ink, 1997; BERLINER, D., STREIBER, W. *UFO Briefing Document: The Best Available Evidence*. Dell, 2000; nebo KEAN, L. *UFOs: Generals, Pilots, and Government Officials Go on the Record*. Three Rivers Press, 2011.

¹⁸ *The UFO Evidence*, ed. HALL, R. H. Washington, D.C., National Investigations Committee on Aerial Phenomena (NICAP), 1964.

¹⁹ COMETA, gen. NORLAIN, B. *Les OVNI et la défense. A quoi doit-on se préparer?* COMETA, 1999.

²⁰ *The National Ufo Reporting Center*. Online: <http://www.nuforc.org/> [7.7.2013]

²¹ *Mutual UFO Network - Official Site*. Online: www.mufon.com [7.7.2013].

²² Například ve vyhledávači Google.com se po zadání slova "ufo" zobrazí 48 milionů výsledků hledání (k 7.7.2013).

²³ Podle výsledků ankety *National Geographic Channel* z roku 2012 36% dotázaných američanů věří na UFO, 17% nevěří a 48% neví; 10% prý vidělo UFO. Podle výsledků ankety *Public Policy Polling* z dubna 2013 29% věří na

požadovaná, na něž jsou kladeny otázky a očekávány odpovědi. Zájem veřejnosti je jedním z ukazatelů aktuálnosti problému a odůvodněním pro to se jím zabývat a řešit jej. Hlubší statistické výzkumy a sociologické studie na toto téma by jistě přinesly zajímavé a konkrétnější poznatky.

5. *zájem armádních útvarů, agentur a bezpečnostních institucí o UFO.* Silným argumentem pro dokazované tvrzení je fakt, že mnohé vojenské autority, armádní letectva, policisté a některé tajné služby braly realitu UFO velmi vážně. Příkladem může být letectvo Brazílie, Ministerstvo obrany Spojeného království, sovětská KGB nebo francouzští experti pod záštitou CNES²⁴. Váha argumentu spočívá v tom, že když tyto instituce braly existenci UFO vážně, tak se nemůže jednat o zcela bezvýznamnou záležitost. Pokud mohly výzkum a sledování UFO provádět armádní a bezpečnostní útvary, tak mohou stejné studium provádět i civilní instituce, např. univerzity nebo vědecká pracoviště. Opět se nehovoří o tom, že by tyto autority uznávaly, že UFO jsou mimozemská - stačí samotný fakt, že o toto téma projevovaly zájem.
6. *možnost skutečnosti, že ETH je pravdivá.* Významný důvod, proč se ETH zabývat, je samotná možnost, že by tato teorie mohla být pravdivá. Je jasné, že důsledky by byly nedozírné. Můžeme si jen domýšlet různé scénáře toho, kdyby byl potvrzen inteligentní život ve vesmíru, a jak by tím poznáním byla naše civilizace obohacena. Už jen pro tu možnost, takový výzkum za to stojí. Nepopíratelný revoluční dopad takové události uznávají shodně všechny studie, které jsou v této práci zmiňovány.²⁵
7. *UFO a mimozemská realita ovlivňují svět globálně.* Jak se exopolitika domnívá, UFO nejen existuje, ale ovlivňuje náš svět mnohem větší mírou, než se obecně věří. Jedná se dosud jen o teorie, mnohé indicie ale naznačují, že některé vojenské a politické autority nejvýznamnějších zemí mají informace o inteligentním životě ve vesmíru, avšak nechávají tuto znalost mimo vědomí veřejnosti. Pravdivé informace o UFO tak zůstávají v režimu utajení a mimo kontrolu občanů. Mnohá významná globální politická rozhodnutí mohou být motivována realitou UFO, nebo alespoň ovlivňována, vycházejíce z informací a ze znalostí situace, které nejsou veřejnosti dostupné. Jedná se o oblasti mezinárodní obrany, mezinárodních vztahů, jaderného odzbrojení, technologické spolupráce a vývoje, vývoje nových zbraňových systémů, vyzbrojování vesmíru a celého vesmírného výzkumu.
8. *je to technologický a vědecký pokrok, který nás přibližuje možnosti setkat se s jinou vyspělou civilizací ve vesmíru, pomocí komunikačních přístrojů, nebo přímo fyzicky; ať už skrze vesmírné výpravy, využívání satelitů, výkonných dalekohledů, radarů a dalších*

UFO, 47% nevěří a 24% neví. Podle ankety CNN/Time z r. 1997 64% věří, že mimozemšťané navštívili Zemi; 80% podle ní též věří, že americká vláda zatajuje existenci mimozemského života (!).

²⁴ Viz 2. kapitola.

²⁵ Viz shrnutí ve 3. kapitole, část 3.2.

detekčních zařízení. Měsíc byl nalezen pustý bez života. Jak to bude v případě Marsu, až na něm spočine lidská posádka? Vědci našli způsob odhalování exoplanet ve vzdálených soustavách. Co uvidíme, až se výkonnost přístrojů zvýší ještě více? Tyto úvahy byly aktuální již v 60. letech.²⁶ Je jasné, že dnes jsme o mnoho dále v technickém vývoji, a tedy blíže k případnému nalezení života ve vesmíru nebo setkání s vyspělou civilizací.

9. nakonec *debata v premisách exopolitiky a ETH již probíhá* - na úrovni civilních organizací, nezávislých spolků, laické veřejnosti, za podpory internetu, zahrnující velký počet badatelů, amatérských zájemců a odborníků z různých oborů.

Uvedené argumenty umožňují konstatovat, že studium UFO a existence života ve vesmíru má opodstatnění a je relevantní.

1.5 Vymezení předmětu a definice exopolitiky

Nejdříve se podívejme na význam slova "exopolitika". Tento pojem byl účelově vytvořen složením předpony "exo-" znamenající "vnější" a slova "politika". "Vnější" zde samozřejmě je ve smyslu vztahu k vesmíru, tedy mimozemská, neboli politika vůči vesmíru a jeho obyvatelům. Klíčové pojmy jsou zde "politika" a "mimozemšťané". Exopolitika se tedy svým názvem řadí mezi podobné vědní disciplíny vycházející z obecné politické vědy a politických teorií, jako např. geopolitika. Jestliže je geopolitika definována jako "politická teorie, podle níž geografické faktory jsou určujícím činitelem lidských dějin,"²⁷ tak exopolitika by mohla být obdobně definována jako "společenskovědní teorie, podle níž je lidská společnost ovlivňována mimozemským faktorem".

Salla definuje následovně: "Exopolitika je studium klíčových politických hráčů, institucí a procesů spojených s jevem UFO a ETH".²⁸ Webre, který je futurolog a vizionář, ji definuje: "Exopolitika je studium politických procesů a vládnutí ve vesmírném společenství".²⁹ Jiná definice, kterou navrhuji, je: "Studium mimozemského vlivu na politiku a bezpečnost". Obecně můžeme konstatovat, že exopolitika se zabývá vlivem mimozemské přítomnosti na lidskou společnost; nebo úžeji - politickými aspekty fenoménu UFO.

V otázce předmětu zájmu této nově vznikající vědy, tedy čím se zabývá, jakými tématy a otázkami, rozlišujeme, v souladu se Sallou³⁰, zaprvé mezi obecně pojímanou "ufologií" a exopolitikou. Zatímco v ufologii převládá technický a empirický přístup a hlavní náplní je

²⁶ Viz tzv. Brookingská zpráva z r. 1960. Více v kapitole 2.2.

²⁷ *Akademický slovník cizích slov*. Academia, Praha, 1998.

²⁸ SALLA, M. *The History of Exopolitics: Evolving Political Approaches to UFOs and the Extraterrestrial Hypothesis*. Exopolitics Journal 1:1, 2005, s.1.

²⁹ WEBRE, A. L. *Exopolitics: Politics, Government, and Law in the Universe*. Universebooks, 2005, s. 45.

³⁰ SALLA, M. *The History of Exopolitics: Evolving Political Approaches to UFOs and the Extraterrestrial Hypothesis*. Exopolitics Journal 1:1, 2005, s.1.

vyhodnocování, sběr dat a dokazování pravdivosti získaných důkazů, exopolitika má blíže ke společenským vědám a nezabývá se technickými otázkami a dokazováním existence UFO, spíše analyzuje vlivy a důsledky mimozemské existence na lidskou společnost, politiku, klíčové instituce, aktéry a také se sama do souvisejících procesů aktivně zapojuje. Ve svém záběru exopolitika vychází zejména z poznatků a metod politických věd, studia mezinárodních vztahů, historie, sociologie, ale také fyziky, astronomie, religionistiky a samozřejmě obsahově vychází z obecné ufologie.

Pro exopolitiku tedy není prvořadé shromažďování co největšího množství důkazů o existenci UFO. Zabývá se spíše analýzami, úvahami, studuje dostupné materiály a vyvozuje z nich patřičné závěry, prognostikuje, uvádí do kontextu a informuje širokou veřejnost. Jejím výstupem jsou především informace, shrnutí, vysvětlení záležitostí spadajících do její oblasti, tak aby byly snadno srozumitelné a přitom maximálně pravdivé. Exopolitika tedy zastává pro společnost funkci odborné instituce, autority přes věci týkající se problému UFO a ETH, tak aby poskytovala odpovědi, které občanská společnost požaduje. Zároveň se od exopolitické obce očekává, že bude za občany jednat v jejich zájmu ve věcech týkajících se jejího zájmu a zastupovat je. Tím vzniká další - aktivistická rovina působnosti exopolitiky.

Exopolitika tedy působí podobně jako jiné obory na dvou rovinách:

- 1) vědecko-teoretické
- 2) praktické, představovanou politickým (občanským) aktivismem.

Vědecká rovina studuje jevy spadající do oblasti jejího zájmu, analyzuje data a dostupná fakta, studuje dokumenty, vyhodnocuje, vytváří teorie a poskytuje informace a odpovědi na otázky, tak jako každá jiná věda. Praktická část kooperuje s veřejností, šíří informace, politicky se angažuje, jedná s institucemi, organizuje společenské aktivity a zasazuje se o naplnění svých cílů a požadavků, které jsou i požadavky občanů, jimiž jsou nejčastěji:

- 1) odtajnění dosud utajovaných skutečností týkajících se UFO a kontaktu s jinou vyspělou civilizací,
- 2) oficiální uznání existence života ve vesmíru, případně veřejná parlamentní slyšení na toto téma,
- 3) předání mimozemské agendy a rozhodování v této oblasti pod kontrolu občanů a veřejnosti,
- 4) umožnění, legalizování a navázání kontaktů s vesmírnými civilizacemi, například i včetně prosazení příslušné legislativy,

5) využívání dosud skrývaných technologií a zdrojů energie,

6) zastavení militarizace vesmíru

a další.

Projekt Disclosure na příklad uvádí tyto cíle:

- "Uskutečnit neutajovaná jednání ohledně UFO a mimozemské existence na a okolo Země;
- Uskutečnit otevřená jednání ohledně pokročilých energetických a pohonných systémů, které, když budou poskytnuty veřejnosti, umožní řešení globálních ekologických problémů;
- Přijmout zákony, kterými budou zakázány všechny do vesmíru umístované zbraně;
- Přijmout soubor zákonů pro výzkum, rozvoj a zkoumání vesmíru mírovou cestou a ve spolupráci se všemi civilizacemi na Zemi a ve Vesmíru."³¹

Politický aktivismus v exopolitice je výrazný a prolíná se s teoretickou prací a nejdou od sebe vždy oddělit. Současní představitelé exopolitiky se většinou pohybují v obou úrovních - praktické i teoretické. Více k aktivismu tíhnou například Stephen Bassett³² a Steven Greer³³, kteří přímo jednají s politiky a v politickém prostředí. Více teoretičtí jsou Michael Salla a Alfred Webre, i Webre se však například aktivně účastnil vyjednávání za odzbrojování vesmíru v OSN. V této práci vycházím především z teoretické exopolitiky M. Sally.

Shrnuto, hlavním předmětem zájmu exopolitiky jsou lidé, společnost, politika, bezpečnost - v souvislosti s ETH. Ve svém rozšířeném záběru může zahrnovat i mnoho dalších oblastí a témat pro zkoumání, pro něž se někdy užívají samostatné zvláštní názvy, jako exobiologie, exoreligionistika nebo exohistorie - specializující se na vybranou oblast, opět s ohledem na ETH. Do pokročilejších oblastí zájmu spadá také výzkum mimozemských technologií a nových, alternativních zdrojů energie.

1.6 Metody a data

Exopolitika využívá metody ostatních vědeckých oborů. Jelikož vychází ze společenských věd, vychází zejména z jejich metodologie. Přitom používá poznatky, přístupy a data oborů blízkých, zejména politických věd, mezinárodních vztahů, sociologie, historie, z přírodních věd pak fyziky a

³¹ *Project description*. The Disclosure Project. Online: <http://disclosureproject.org/description.shtml> [7.7.2013].

³² Viz přehled jmen v příloze.

³³ Viz přehled jmen v příloze.

astronomie.

Spojitost se společenskými vědami dokazuje mimo jiné to, že pracuje téměř vždy s těžko zkoumatelnými a většinou neopakovatelnými jevy, podobně jako je tomu např. často u politologie. Na rozdíl od studia lidských pozemských záležitostí je pro mimozemský fenomén typická určitá tajuplnost, vzdálenost či neuchopitelnost samotného jevu. Badatelé zde mají těžkou úlohu vědecky zkoumat jevy, které nemohou uchopit, vložit do baňky či Petriho misky a dát pod mikroskop, jevy, se kterými se pravděpodobně za celý život ani nesetkali, a které jakoby se pohybovaly v jiném prostoru než našem. Přesto v našem lidském světě zanechávají stopy a tyto stopy lze fyzicky zkoumat, případně jejich vlivy. Sama podstata jevu UFO nám může být neznámá, stejně jako inteligence za ním, jeho účinky a působení na lidskou civilizaci však již prokazatelné a zkoumatelné jsou. Nejsou to ve většině případů "tvrdá data", ale data "měkká". Typická jsou pro exopolitiku hlášená pozorování, psané zprávy, oficiální dokumenty a zejména svědectví osob.

Nad použitelností a relevancí těchto zdrojů může být rozpoutána debata, dosavadní zkušenost však hovoří pro účelnost tohoto způsobu získávání informací a práce s nimi. Exopolitika se tím, že pracuje často se subjektivními daty založenými na osobním prohlášení a důvěryhodnosti osob, a tím, že zkoumá jevy vzpírající se vysvětlení, pohybuje v oblasti málo probádané a nezvyklé pro vědu, ukazuje se však praxí, že takto vědecky zkoumat lze, lze vytvářet teorie i vyvozovat závěry, třebaže se neustále pohybujeme v hladině neurčitosti. Vzhledem k tomu, že ve studiu UFO nemáme téměř žádné jistoty, kvalitu teorií častokrát prokazuje zkušenost, kvantita pozorování či jiných dat, korespondence s jinými teoriemi a novými skutečnostmi, např. výpověďmi dalších svědků, které naši teorii potvrdí.

Studijní materiál získávají exopolitičtí badatelé obecně z různých zdrojů, geograficky zejména z prostředí Spojených států amerických. Mnoho dat poskytují ufologové a ufologické organizace, např. v databázích katalogizovaná pozorování, fotografie a jiná svědectví. Dalším významným zdrojem jsou dokumenty pocházející z oficiálních míst - historické dokumenty, odtajněné spisy, archivy a složky, memoranda, dopisy, korespondence s úřady. Jinou složkou, typickou pro exopolitiku, jsou neoficiální dokumenty - různé tajné, ilegálně vynesené, nebo jinak získané písemnosti a materiály. Opět se může debatovat nad tím, zda je vhodné tyto zdroje zkoumat. Z důvodů, které zde ještě budou zmíněny, je informace o UFO obtížné od oficiálních institucí získat (pokud vůbec možné) a zejména přísně tajné skutečnosti by se bez tohoto způsobu získávání materiálu jinak nedostaly do rukou badatelů. Lidem, kteří vědomě předali nějakým způsobem informace bez vědomí úřadů, vdčíme za mnohé velmi významné informace, které pomáhají vytvářet kvalitnější obraz mimozemské skutečnosti. Jedním z nejvýznamnějších zdrojů jsou tedy osobní svědectví zainteresovaných lidí, vědců, odborníků, ale i přímo účastníků tajných projektů,

svědků, a nakonec i tedy vynašečů informací (v angl. "whistleblowers" - "informátorů"), lidí z významných míst, zejména armády, kteří se z různých důvodů rozhodli poskytnout své informace veřejnosti. Zvláštními osobami v tomto výčtu jsou ještě tzv. kontaktéři, tedy ti, kteří se podle vlastní výpovědi nějakým způsobem dostali osobně do kontaktu s mimozemskými bytostmi. Jejich výpovědi jsou brány s opatrností, avšak vážně. Pro dosažení maximální hodnověrnosti výpovědi se někdy vyšetřující uchylují k výsledku svědka ve stavu hypnózy, kdy pod lékařským dohledem vypovídá bez vlastního vědomí, tedy měl by podat přesné, pravdivé a nezkreslené informace. Takto získaný materiál je považován za vysoce průkazný, pokud je výslech proveden správně.

Další zdroj poznatků, v současné době velice rozsáhlý, je literatura - knihy různých autorů různých zaměření od populárně-fantastických, konspiračních až po vědecké. Tato sekundární literatura dotýkající se fenoménu UFO, čítající tisíce ne-li více publikací, představuje nevyčerpatelnou materiálovou základnu pro jakékoliv další studium. Literatura se samozřejmě kvalitativně velmi liší - nutností zde je vhodně rozlišovat hodnověrné skutečnosti od fikce, či nadměrné představivosti, což je ovšem úkolem každého badatele.

Mezi množstvím nabízených knižních titulů je třeba vyzdvihnout takové, které představují shrnutí dlouhodobé profesionální práce výzkumníků, odborné publikace a knihy napsané zasvěcenými lidmi z vysokých míst, kteří se rozhodli své znalosti touto formou zveřejnit. Do prvních dvou kategorií můžeme zařadit knihy členů světové exopolitiky a předních ufologů, investigativních badatelů v oblasti utajovaných projektů, politiky a mimozemského faktoru, a také vědců a fyziků, kteří se touto problematikou dlouhodobě zabývají. Knihy třetí kategorie jsou důležitým zdrojem, zejména pokud je např. autorem vysoký vojenský hodnostář s vysokou autoritou, bezpečnostním pověřením a důvěryhodností. Napsáním knihy s uvedenými tajnými skutečnostmi a uvedením svého občanského jména taková osoba dává všanc svou pověst, někdy i život. Informace z ní jsou tedy jiného druhu než u nezainteresovaného autora, který přijímá informace od druhých, či třetích osob.³⁴

³⁴ Dobrým příkladem je P. Corso, o němž je více v kapitole 2.4 "Svědkové a informátoři".

2. UFO, bezpečnost a politika v dokumentech a svědectvích

Souvislost mezi jevem UFO a bezpečností se budou snažit přiblížit následující podkapitoly, které se postupně budou zabývat hlavními významnými složkami dostupných zdrojů a materiálů: odtajněnými dokumenty, vládními studiemi, dopisy, memorandy, významnými svědectvími a dalšími prameny.

2.1 Odtajněné archivy

O UFO se celá desetiletí zajímaly armády a agentury celé řady zemí. S jistotou to víme o těch, které samy své příslušné archivy odtajnilly, jimiž do současné doby jsou: Velká Británie, Brazílie, Francie, Dánsko, Kanada, Nový Zéland a v určité míře i další země. V těchto archívech jsou zdokumentována dlouhodobá sledování UFO a zájem o mimozemské jevy. Tato skutečnost vyšla najevo až v posledních sedmi letech, čímž se stává pochopitelným, proč se všechny předchozí snahy o poukazování na jevy UFO setkávaly s nepochopením, odmítáním a také s mlčením státních orgánů. Investigativní badatelé a aktivisté byli označováni za zastánce konspiračních teorií a nebyli bráni vážně. Dnes však víme, že tyto skutečnosti existovaly, podléhaly ale přísnému utajení a jistě dodnes ještě částečně podléhají. Až po sérii událostí, které vedly k prvním průlomům v mlčení úřadů, se na veřejnost dostaly svazky obsahující důkazy, které potvrzovaly tvrzení zastánců teorií UFO. Dnes je možné prostřednictvím internetu nebo přímo v knihovnách prohlížet uvolněné archivy zabývající se studiem a sledováním jevu UFO armádami a dalšími institucemi. Faktory, které vedly k jejich zveřejnění, byly zejména:

- Implementování Zákona o svobodě informací
- Tlak a zájem veřejnosti
- Iniciativa a příklad prvních institucí, které začaly uvolňovat materiály

Vůbec první zemí, jež oficiálně přiznala svůj zájem o UFO a otevřela své archivy a umístila je na internetovou síť, byla Francie. Bylo to v březnu 2007, kdy francouzská GEPAN (specializovaný odbor francouzské národní vesmírné agentury, CNES) ze své vlastní iniciativy učinila tento bezprecedentní krok a spustila tak lavinu dalších odhalení. Krátce po této události ohlásilo britské Ministerstvo obrany, že také ono publikuje své tajné archivy. V dalších letech přibýly Dánsko, Kanada, Nový Zéland a další země. V USA byla celá záležitost složitější a souvisela s vývojem zákona o svobodě informací. Specifický přístup byl v latinskoamerických zemích, čemuž budou

věnovány poslední části této kapitoly.

Přijetím zákona o svobodě informací (FOIA³⁵) v USA, ve Velké Británii a na Novém Zélandě byla prolomena dlouhotrvající bariéra mlčení státních institucí a agentur, u nichž panovalo podezření, že vlastní informace týkající se UFO, nebyl však k dispozici legislativní aparát pro jejich získání, nebo byl omezený. FOIA byl v USA přijat už v roce 1966, byl však mnohokrát měněn a zpětně omezován³⁶. Otevřenějším se stal v roce 1974, což podnítilo občanský zájem o informace o UFO a vznik organizace *Občané proti zatajování UFO (CAUS)*³⁷. Jejím cílem bylo získání maximálního množství důkazů a pravdivých informací za použití existujících zákonů a soudního procesu. Dostali se například i do soudního sporu se CIA, jež vyhráli, a získali přístup k některým materiálům, do té doby tajným³⁸. Podobně CAUS postavil před soud agenturu NSA, jež byla nucena poskytnout požadovaná akta³⁹, a taktéž Letectvo USA pod nátlakem předalo ufologickým organizacím svoje dokumenty týkající se UFO od roku 1969 dále. Do roku 1969 byla pozorování shromažďována v tzv. Projektu BLUE BOOK, který tou dobou již byl zveřejněn⁴⁰.

Do konečné současné podoby se zákon dostal úpravami v letech 2007 a 2009, kdy byly přijaty rozšířené možnosti jeho uplatnění vedoucí k novým odhalením. Tento zákon umožňuje občanům obdržet na požádání v podstatě jakékoliv informace od státních agentur a institucí, jichž se tento zákon týká, kromě určitých výjimek. Takovou výjimkou jsou například "dokumenty oprávněně klasifikovány jako tajné v zájmu národní obrany nebo zahraniční politiky"⁴¹, resp. "informace klasifikované kvůli ochraně národní bezpečnosti"⁴², což jsou ovšem obvykle právě dokumenty týkající se UFO, v zásadě však dává právo přístupu ke všem informacím vlády. V USA například Ministerstvo obrany od roku 2008 včetně každý rok dostalo přes 60 000 žádostí o poskytnutí informací v rámci zákona FOIA. Celkově bylo v roce 2012 v USA podáno 651 254 žádostí.⁴³ Tomuto zákonu se nevyhnuly ani agentury jako FBI, CIA nebo extrémně utajovaná *Národní bezpečnostní agentura* (NSA). NSA v roce 2011 uveřejnila na internetu sekci veřejně přístupných dokumentů týkajících se UFO, které byla nucena uvolnit v rámci zákona FOIA, obsahující 42

³⁵ angl. "Freedom of Information Act".

³⁶ *FOIA Legislative History*. National Security Archive. Online: <http://www2.gwu.edu/~nsarchiv/nsa/foialeghistory/legistfoia.htm> [7.11.2013].

³⁷ GERSTEN, P. *CAUS Initiative*. Citizens Against UFO Secrecy (CAUS), 1998. Online: <http://www.v-j-enterprises.com/caus.html> [7.11.2013].

³⁸ Tamtéž. Také viz: *UFOs: Fact or Fiction?* Central Intelligence Agency (CIA), Library. Online: <http://www.foia.cia.gov/collection/ufos-fact-or-fiction> [1.11.2013].

³⁹ *UFO Documents Index*. National Security Agency (NSA). Online: http://www.nsa.gov/public_info/declass/ufo/index.shtml [1.11.2013].

⁴⁰ *Unidentified Flying Objects - Project BLUE BOOK*. National Archives, Freedom of Information Act (FOIA). Online: <http://www.archives.gov/foia/ufos.html> [1.11.2013].

⁴¹ *Freedom of Information Act Exemptions*. U.S. Securities and Exchange Commission (SEC). Online: <http://www.sec.gov/foia/nfoia.htm> [1.11.2013].

⁴² *Frequently Asked Questions. What are exemptions?* United States Department of Justice. Online: <http://www.foia.gov/faq.html#exemptions> [1.11.2013].

⁴³ Zdroj pro oba údaje: *Data*. United States Department of Justice, Foia.gov. Online: <http://www.foia.gov/data.html> [1.11.2013].

položek.⁴⁴ Dokumenty UFO této agentury jsou označeny nejvyššími známými stupni utajení, jaké kdy byly deklasifikovány.⁴⁵

Archivy FBI zahrnují řadu zpráv týkajících se vyšetřování případů UFO, zejména ve 40. a 50. letech. Na stránkách FBI je popisován jejich charakter následovně:

"V roce 1947 vlna pozorování neidentifikovaných létajících objektů (UFO) zachvátila Ameriku. Přestože primárním vyšetřovatelem těchto pozorování bylo nově vytvořené Letectvo Spojených států (U.S. Air Force), mnoho zpráv obdržela FBI a spolupracovala nějaký čas s Letectvem na vyšetřování těchto záležitostí. Tyto uvolněné dokumenty ukazují podrobnosti role FBI ve vyšetřování těchto zpráv mezi lety 1947 a 1954."⁴⁶

Vidíme zde, že FBI se oficiálně, i když neveřejně, vážně zabývala vyšetřováním UFO. Další důležitá informace je, že "primárním vyšetřovatelem" pozorování UFO bylo Letectvo. Mezi celkem 2000 dokumenty vyvolala nebývalý zájem mimo jiné zpráva týkající se kontroverzního případu roswellské havárie⁴⁷. Z dokumentů také vyplývá, že v 50. letech byl vytvořen výbor pro studium UFO, *Národní vyšetřovací výbor pro vzdušné jevy (NICAP)*, jehož úkolem bylo vyhodnocovat zprávy o pozorováních UFO, a přitom spolupracovat s FBI⁴⁸. Uvolněné dokumenty obsahují korespondenci mezi těmito dvěma institucemi.

CIA je další agenturou, jež uvolnila nebývalé množství dokumentů týkajících se UFO, vzniklých od 40. let až do let 90. Většinu tvoří zprávy o pozorováních z různých částí světa, je zde však například také souhrnná zpráva, již vytvořil "Vědecký poradní panel pro neidentifikované létající objekty" z roku 1953 na zakázku Zpravodajského poradního výboru CIA (tzv. "Robertsonova zpráva").⁴⁹ Historie vztahu CIA a armády k fenoménu UFO je popsána v článku ve *Zpravodajských studiích* CIA z roku 1997⁵⁰. I když je článek poněkud staršího data, potvrzuje mnohé domněnky ufologů a do neočekávaných podrobností popisuje počátek zájmu armády o UFO v r. 1947 a historii

⁴⁴ Viz odkaz 39.

⁴⁵ Agentura NSA v r. 2012 vydala knihu pojednávající o těchto dokumentech: NSA. *The Blue Book: Declassified Unidentified Flying Object (UFO) Reports and Documents. Volume 1*. Oak Hill Books, 2012.

⁴⁶ UFO. FBI Records: The Vault. Federal Bureau of Investigation (FBI). Online: <http://vault.fbi.gov/UFO> [3.11.2013].

⁴⁷ *Guy Hottel Office Memorandum*, z 22. března 1950. FBI Records: The Vault. Online: http://vault.fbi.gov/hottel_guy/Guy%20Hottel%20Part%201%20of%201 [5.11.2013]. Více o tomto případě viz: *UFOs or No? The Guy Hottel Memo*. FBI, Stories. Online: <http://www.fbi.gov/news/stories/2013/march/ufos-and-the-guy-hottel-memo-ufos-and-the-guy-hottel-memo> [5.11.2013].

⁴⁸ *National Investigations Committee on Aerial Phenomena (NICAP)*. FBI Records: The Vault, FBI. Online: <http://vault.fbi.gov/National%20Investigations%20Committee%20on%20Aerial%20Phenomena%20%28NICAP%29/> [5.11.2013].

⁴⁹ *Report of the Scientific Panel on Unidentified Flying Objects*, ed. ROBERTSON, H. P. a kol. CIA-OSI, 1953. Dostupné online: http://www.foia.cia.gov/sites/default/files/document_conversions/89801/DOC_0000015454.pdf [5.11.2013]. Více v následující kapitole.

⁵⁰ HAINES, G. K. *CIA's Role in the Study of UFOs, 1947-90: A Die-Hard Issue*. CIA Library. Online: <https://www.cia.gov/library/center-for-the-study-of-intelligence/csi-publications/csi-studies/studies/97unclass/ufo.html> [3.11.2013].

jeho sledování, včetně názvů projektů, pod které tyto studie spadaly. Dozvídáme se o projektu SAUCER, později SIGN, založené k tomuto účelu, později pak o novém projektu GRUDGE a nakonec projektu BLUE BOOK, jímž studie vyvrcholily. V další části článku se uvádí, že "*CIA bedlivě monitorovala aktivity Letectva, vědoma si vzrůstajícího počtu pozorování a stále více zaujata tím, že by UFO mohly představovat možnou bezpečnostní hrozbu... Přestože monitorovala zprávy o UFO nejméně tři roky, CIA reagovala na tuto novou vlnu pozorování vytvořením zvláštní studijní skupiny pod Kanceláří vědeckého zpravodajství (OSI) a Kanceláří současného zpravodajství (OCI) pro vyhodnocení situace.*"⁵¹ Podrobný text rekapituluje celou historii tohoto vývoje až po 80. léta, kdy je CIA žalována za zadržování dokumentů vztahujících se k UFO ufologickými skupinami, což po vleklých sporech vede až k současnému stavu odhalení. Zajímavé je vyjádření, že samotná CIA je si vědoma toho, že většina občanů USA věří na UFO a že je přesvědčena, že CIA utahuje skutečnosti týkající se UFO, odmítá však tato nařčení.

Ve Velké Británii byl zákon FOIA přijat v roce 2000 a v plné funkčnosti byl v roce 2005. Tento zákon byl jednou z příčin toho, že se Ministerstvo obrany rozhodlo samo uveřejnit všechny své archivy UFO. Dalším důvodem bylo narůstající množství zpráv o pozorování zasílaných MO z různých míst, které se v posledním roce sledování ztrojnásobilo na 643 zpráv ročně.⁵² Oznámení bylo učiněno v květnu 2007, záhy po francouzské iniciativě.⁵³ První várka dokumentů byla zpřístupněna na internetu a v *Národních archivech* v květnu 2008 zahrnující převážně 70. a 80. léta. Další várky následovaly v říjnu 2008, březnu 2009, pak v srpnu téhož roku to bylo dokonce 4000 stran dokumentů z 80. - 90. let. V roce 2010, únoru a srpnu, to bylo 42 svazků dokumentů, v roce 2011 v březnu a srpnu bylo přidáno dalších 18 000 stran v 69 svazcích, sahající až do r. 2006. Poslední, konečná, várka uvolněných dokumentů byla v červnu 2013, ve 25 svazcích, týkající se posledních let 2008-2009, čítající 4400 stran.⁵⁴ V listopadu 2009 byla uzavřena sekce UFO Ministerstva obrany a žádné další zprávy nebyly přijímány a jakékoliv další sledování tohoto jevu bylo oficiálně ukončeno.

Významným propagátorem a komentátorem tohoto masivního odtajnění dokumentů UFO je Nick Pope, od r. 1985 do r. 2006 zaměstnanec Ministerstva obrany, jenž se v letech 1991-1994 podílel na vyhodnocování zasílaných zpráv o pozorováních. Po roce 2006 se stal soukromým badatelem a velice se zasloužil o medializaci těchto dokumentů. Vyjádřil se o uvolněných

⁵¹ HAINES, G. K. *CIA's Role in the Study of UFOs, 1947-90: A Die-Hard Issue*. CIA Library. Online: <https://www.cia.gov/library/center-for-the-study-of-intelligence/csi-publications/csi-studies/studies/97unclass/ufo.html> [3.11.2013].

⁵² *Highlights guide to the files*. The National Archives, s. 5. Online: <http://www.nationalarchives.gov.uk/documents/ufo-highlights-guide-2013.pdf> [1.11.2013].

⁵³ RANDERSON, J. *MoD opens its files on UFO sightings to public*. The Guardian, z 3. května 2007. Dostupné online: <http://www.theguardian.com/politics/2007/may/03/spaceexploration.military> [3.11.2013].

⁵⁴ *United Kingdom UFO Documents*. The Black Vault. Online: <http://www.theblackvault.com/m/articles/view/United-Kingdom-UFO-Documents#.UjVh3Jlu1s> [7.7.2013].

archivech, že "...to jsou pravděpodobně nejvíce fascinující a bizarní vládní dokumenty, jaké kdy byly zpřístupněny veřejnosti."⁵⁵ Sam napsal několik knih a pravidelně přednáší na světových konferencích.

Z britských dokumentů UFO také vychází spisovatel a žurnalista David Clarke, jehož kniha *The UFO Files: The Inside Story of Real-Life Sightings* byla v roce 2009 vydána samotnými Národními archívy. Pro detailnější informace o britském zájmu o UFO doporučuji tuto knihu.

Ukázalo se, že také Kanada po téměř čtyřicet let shromažďovala informace o UFO. Detailnější popis kanadského zájmu o UFO je k nalezení na stránkách Kanadské knihovny a archivů⁵⁶. Podle těchto informací shromažďovaly data celkem čtyři kanadské orgány: Ministerstvo dopravy, Ministerstvo obrany, Kanadská královská jezdecká policie a Národní výzkumný výbor. Všechny sebrané zprávy byly přemístěny do zmiňovaných archivů, kde jsou veřejně dostupné. Měly by představovat veškeré vládní dokumenty v záležitosti UFO. Přibližně 9500 stran digitalizovaných textů obsahuje zprávy, studie, výsledky vyšetřování, memoranda a jiné dokumenty. První byly částečně uveřejněny již v říjnu 2007, plného počtu dosáhly v únoru 2009. Případem kanadských archivů se zabývá kniha *The UFO Files: The Canadian Connection Exposed*, již napsal zaměstnanec Ministerstva obrany Palmiro Campagna, svého času kanadský zástupce v NATO, a celý vývoj kanadského studia UFO v ní podrobně shrnul a komentoval.

Následujíc příklad Francie, Velké Británie a Kanady, otevřelo v lednu 2009 své archivy Dánsko. Jednu složku s 329 stranami dokumentů zachycující zprávy o pozorování UFO umístilo Královské letectvo na internetové stránky.⁵⁷ Oznámení o této události se objevilo v únorovém čísle časopisu Dánského letectva.⁵⁸ Svou roli zde hrál vysoký zájem novinářů. Mezi zprávami o pozorováních z let 1978-2002 je údajně 200 nevyřešených případů.⁵⁹

V prosinci 2010 na základě žádostí v rámci zákona o svobodě informací byly zpřístupněny archivy UFO Obranných sil Nového Zélandu. V současné době jsou k nahlédnutí v Knihovně Obranných sil ve Wellingtonu⁶⁰. Tyto zprávy o pozorováních, korespondence, hlášení vojenského personálu, dopisy od občanů v devíti svazcích s názvem *Reports on UFOs* pocházejí z let 1952 -

⁵⁵ SPEIGEL, L. *UFO X-Files Released By U.K. Reveal Desire To Weaponize Alien Technology*. Huffington Post, ze dne 7. prosince 2012. Dostupné online: http://www.huffingtonpost.com/2012/07/12/uk-ufo-x-files_n_1668444.html [7.7.2013].

⁵⁶ *Canada's UFOs: The Search for the Unknown*. Library and Archives Canada. Online: <http://www.collectionscanada.gc.ca/ufo/index-e.html> [1.11.2013].

⁵⁷ *UFO-arkiv online*. Flyvevåbnet. Flyvertaktisk Kommando, 2009. Online: <http://forsvaret.dk/FTK/Nyt%20og%20Presse/Nyhedsarkiv/nyheder/2009/Pages/UFO.aspx> [1.11.2013].

⁵⁸ *Flyvevåbnet*, únor 2009. č.1, s. 30,31. Dostupné online z: <http://issuu.com/bladetflyvevaabnet/docs/flv01-feb2009> [7.7.2013].

⁵⁹ *Denmark releases UFO archives*, z 30. ledna 2009. United Press International (UPI). Dostupné online: http://www.upi.com/Odd_News/2009/01/30/Denmark-releases-UFO-archives/UPI-90411233360944/ [1.11.2013].

⁶⁰ *Unidentified Aerial Sightings (UAS) files*. The New Zealand Defence Force. Online: <http://www.nzdf.mil.nz/library/uas-files.htm> [1.11.2013].

2009 a čítají asi 2000 stran. Pak 31. března 2011 k nim přibyl svazek posledních 400 stran dokumentů od roku 2009 až k tomuto datu, kdy byl zároveň uzavřen sběr informací o UFO, a byla to tedy poslední aktualizace⁶¹. Některé dokumenty, jak se zdá, však uveřejněny nebyly - zmíněná knihovna má v internetovém katalogu řadu dalších dokumentů, které nebyly zahrnuty do uvolněného balíčku.

V Austrálii umožnily otevření australských "Akt X" dva zákony: FOIA z roku 1982 s dodatky z r. 2010 a Zákon o archivech z r. 1983 přezdívaný "pravidlo třiceti let", stanovující, že vládní dokumenty jsou po třiceti letech zveřejňovány. V roce 2011 byla tato lhůta zkrácena na 20 let s rozepsaným harmonogramem uvolňování dokumentů. V současnosti jsou přístupné všechny do roku 1985⁶². Podobný zákon s dvacetiletou lhůtou je např. i ve Velké Británii. Ve veřejných archivech jsou k nalezení převážně zprávy z 50. - 70. let a několik novodobých, celkem 55 dokumentů. Dva hlavní zdroje dat jsou Ministerstvo obrany a RAAF - Královské australské letectvo. Dokumenty jsou v základě soustředěny do dvou objemných mnohadílných svazků. Jeden má název "Hlášení létajících talířů a jiných vzdušných objektů", druhý "Vyšetřování létajících talířů - politika". První obsahuje 35 dílů z let 1953-1974, druhý je třídílný z let 1953-1983⁶³. Tato kolekce zahrnuje skutečně zajímavé doklady zájmu letectva a obrany o jevy UFO, mnoho zpráv pochází od vojenského personálu a pilotů vojenských letadel, a řada z nich také byla přeposílána autoritám Commonwealthu. Otevírání těchto archivů provázela z počátku určitá kontroverze, neboť australské Ministerstvo obrany, když bylo požádáno o jejich zpřístupnění, vydalo prohlášení, že některé z požadovaných dokumentů nejsou k nalezení, později, že byly zničeny⁶⁴. Není tedy zcela jasné, co bylo zveřejněno a co nebylo. Obě instituce - Letectvo i Ministerstvo obrany - podle vlastního prohlášení již nadále nebudou shromažďovat další informace, ani je vyšetřovat. Podrobnější prozkoumání australských dokumentů by jistě přineslo výzkumníkům řadu zajímavých informací.

Obdobná, ale specifická, je situace v latinskoamerických zemích. I zde došlo k uveřejňování tajných dokumentů o UFO v posledním desetiletí, záležitost neidentifikovaných objektů zde však není tolik tabuizovaná jako v Evropě a USA. Je zde výrazná otevřenost ze strany armády, která mnohdy spolupracuje s ufology a vychází jim vstříc. Také mezi obyvatelstvem je téma mimozemských návštěv široce přijímáno v celé společnosti, nevyjímaje státní orgány. Důvod k tomu může být ten, že tento kontinent dosahuje vysokého počtu výskytu UFO. Proto tam toto téma může být natolik známé, že se stává až běžným.

⁶¹ Archives New Zealand. Online: http://archives.govt.nz/search/apachesolr_search/ufo [1.11.2013].

⁶² *Access to records under the Archives Act – Fact sheet 10*. The National Archives of Australia. Online: <http://www.naa.gov.au/collection/fact-sheets/fs10.aspx> [1.11.2013].

⁶³ *Unidentified flying objects (UFOs)*. The National Archives of Australia. Online: <http://www.naa.gov.au/collection/a-z/ufos.aspx> [1.11.2013].

⁶⁴ *Australia's military loses its UFO X-Files?*, ze dne 7. června 2011. Reuters. Online: <http://uk.reuters.com/article/2011/06/07/us-australia-ufo-idUKTRE7560X420110607> [1.11.2013].

Dokládá to i přístup Chile, které má oficiální *Výbor pro studium anomálních atmosférických jevů (CEFAA)* spadající pod *Generální ředitelství civilního letectví (DGAC)*. UFO, respektive FANI nebo také OVNI, jak se také ve španělském prostředí tento jev nazývá, zde není brán jako něco nadpřirozeného, tabuizovaného nebo nebezpečného. CEFAA je zcela veřejný, má vlastní internetové stránky⁶⁵ a výsledky své práce pravidelně uveřejňuje. Téma UFO se zde občas objevuje v místních televizních zprávách. Současný ředitel CEFAA, Ricardo Bemúdez, bývalý generál Chilského letectva, dokonce vystoupil v roce 2012 na Mezinárodním UFO kongresu ve Phoenixu v Arizoně, USA, kde hovořil o oficiálním chilském výzkumu UFO v rámci organizace CEFAA⁶⁶. Podobně několikrát v USA veřejně vystupoval i kapitán, později major, a armádní pilot Rodrigo Bravo, který byl pověřen studiem UFO v rámci armády a CEFAA. Rodrigo napsal knihu *Ufología Aeronáutica: A New Concept in UFO Studies*. Přitom je stálým zaměstnancem CEFAA jako hlavní zástupce armády. Takovýto přístup je zcela odlišný např. od USA, kde by něco takového bylo nepředstavitelného.

CEFAA vznikla v roce 1997 s cílem sledovat vzdušný prostor Chile a zabezpečovat jej. Sledování jevů UFO se stalo zásadním, neboť tyto jevy vzdušný prostor opakovaně narušovaly, piloti se s nimi setkávali a byli nuceni brát na ně ohledy, někdy se jim museli vyhýbat, aby nedošlo ke kolizi. Důvody tedy byly zcela pragmatické. CEFAA spolupracuje s armádou, letectvem, policií, vědeckými pracovišti a dalšími institucemi a má přístup k veškeré letecké komunikaci, radarovým záznamům z celého území Chile. Jejím dalším cílem je šíření informací mezi vědecky fungujícími výzkumnými skupinami, takže například v roce 2011 předala brazilským ufologům dokumentaci k případům, které se staly nad jejich územím.

Ohledně přístupu k jevu UFO Rodrigo Bravo vyjádřil oficiální stanovisko chilské armády následovně: "Již není potřeba popírat nebo ignorovat situaci UFO - představují skutečnou a vážnou hrozbu. Dnes čelíme výzvě komplexního jevu, jehož charakteristika není objasněna v rámci přírodních pozemských hranic."⁶⁷ V roce 2007 vlastnila CEFAA 600 případů pozorování za šedesát let shromažďování. CEFAA také spolupracuje s místními ufology.

Jedno z nejzajímavějších svědectví o vládním přístupu k UFO poskytla Brazílie a její letectvo. Jednak byla jednou z prvních zemí, která začala jednat s ufology a potvrdila serióznost této záležitosti, zejména však uvolnila informace v takovém rozsahu a takové důležitosti, které zřejmě nemají ve světě obdoby. Zatímco dříve zmíněné země poskytly veřejnosti většinou jen méně zajímavé případy, různá hlášení a katalogy pozorování ne až tak zásadního významu, brazilské

⁶⁵ *Comité de Estudios de Fenómenos Aéreos Anómalos*. CEFAA. Online: <http://www.cefaa.gob.cl/web/home.html> [7.7.2013].

⁶⁶ *Videos*. CEFAA. Online: <http://www.cefaa.gob.cl/web/videosfinal/cas%20phoenix/videophoenix.html> [7.7.2013].

⁶⁷ CORRALES, S. *UFO Declassification Begins In Chile!* UFO Digest, ze dne 2. září 2011. Online: <http://ufodigest.com/article/ufo-declassification-begins-chile> [7.7.2013].

orgány odhalily doklady komplexního a profesionálního shromažďování informací o UFO, včetně dokumentací tajných operací a projektů. Brazílské archivy, nyní uložené v Národních archivech v hlavním městě Brasília, tím pádem představují jeden z nejpozoruhodnějších zdrojů materiálu pro studium UFO a vládní interakce s mimozemským faktorem.

Vztahy armády s ufology požadujícími informace se vyvíjely po dlouhé roky, armáda Brazílie však prokázala poměrně velkou vstřícnost a otevřenost. V roce 2004 skupina aktivistů v čele se skupinou ufologů tvořící *Výbor UFO badatelů (CBU)* podnikla kampaň *UFOs: Svoboda informací nyní!* a začala jednat s Letectvem⁶⁸. Na žádosti této skupiny byly zpřístupněny v květnu 2005 složky tří konkrétních případů z let 1954, 1977 a 1986, po dalším vyjednávání pak další. V září 2008 bylo předáno archivům a ufologům dalších devět složek dokumentů z 50. a 60. let, v prosinci pak dalších skoro 400 stran⁶⁹. Největší balíček byl uvolněn v květnu 2009 a obsahoval 600 stran ve dvanácti složkách pokrývajících 70. léta. V září téhož roku byla dodána léta osmdesátá. Počet stran dokumentů se rozrostl do konce roku na 4000. K tomu přibýlo ještě dalších 1300 stran různého, kdysi tajného, materiálu, který v 90. letech získal civilní badatel E. Boaventura od vysloužilého vojenského hodnostáře, ufology s nimi seznámil však až v r. 2009⁷⁰. Dnes celková suma uvolněných dokumentů čítá 31 balíčků převážně z let 1952 - 1989, plus několik novodobých případů, přístupné v Národních archivech a na soukromých internetových stránkách.

V Brazílii existuje zákon obdobný FOIA, v konečné platnosti od r. 2012, navíc přímo v ústavě je článek, který zaručuje svobodný přístup k informacím. Zájem občanů o tematiku (většina požadavků v rámci FOIA na armádu se týkala UFO) spolu s občanskou kampaní vytvořilo dostatečný tlak na státní orgány, čímž umožnily tato odhalení. Zástupci Letectva se několikrát osobně sešli se zástupci občanského výboru a jednali přitom s místními ufology v procesu odtajňování a mediálních vztahů s veřejností, což představuje dobrý příklad úspěšné spolupráce.

Zhodnotit obsah celého dostupného materiálu by si vyžádalo zvláštní obsáhlou studii. Pro shrnutí uvedme, že brazilské vzdušné síly sledovaly UFO od roku 1954, po vzoru USA vytvořily systém sledování UFO s názvem SIOANI, profesionální, zaštiťovaný armádou a experty, pokrývající velkou část Brazílie, aktivní v letech 1969-1973. V dokumentech je také popisován armádní projekt *Saucer* z roku 1977, operace *Prato*, dále také vyšetřování tzv. "invaze UFO" v roce 1986, radarové sledování létajících objektů, vládní sběr informací o setkáních s mimozemskými entitami mezi obyvatelstvem a další extrémně hodnotné záznamy⁷¹.

⁶⁸ GEVAERD, A. J. *Brazil Releases Classified Data - Recognizes UFO Research*, z 23. května 2005. Online: <http://rense.com/general65/braz.htm> [7.7.2013].

⁶⁹ Tento a následující údaje viz: *Brazil UFO Documents*. The Black Vault. Online: <http://www.theblackvault.com/m/articles/view/Brazil-UFO-Documents#.Uokd7ZnhboY> [7.7.2013].

⁷⁰ GEVAERD, A. J. *11300+ Pages Of Secret UFO Docs Surface In Brazil*, z 17. srpna 2009. Online: <http://rense.com/general87/1300.htm> [7.7.2013].

⁷¹ Zdroj: Dokumenty UFO na stránce <http://ufo.com.br/documentos/> [11.11.2013].

Většina vládních dokumentů již byla uveřejněna a předána ufologickému výboru, jehož hlavním zástupcem je A. J. Gevaerd, redaktor časopisu *UFO Magazin*, věhlasný ufolog a člen mezinárodní sítě badatelů. Údajně přednášel již ve 29 zemích světa a v roce 2013 svědčil před několika bývalými členy Kongresu USA v rámci kampaně *Citizen Hearing on Disclosure*.⁷² Gevaerd také dokázal shromáždit řadu svědků z brazilské armády, kteří dokládají další podrobnosti a potvrzují skutečnosti uvedené ve vládních dokumentech. Jedním z nich je bývalý příslušník Vzdušných sil Socrates Monteiro, vojenský pilot, velitel Integrované vzdušné obrany a Centra kontroly vzdušného provozu, který se domnívá, že za UFO stojí inteligence z vesmíru a potvrzuje některé události, jako "invazi UFO" v roce 1986 nebo střety armádních letadel s létajícími talíři⁷³.

Podobně otevřený přístup vykazuje také armáda Uruguaye, která oficiálně vede v rámci Leteckých sil Uruguaye (FAU) *Komisi pro výzkum neidentifikovaných objektů CRIDOVNI*⁷⁴. Ta je již od roku 1979 ve spojení s civilními vědci a jejím úkolem je zabezpečovat vzdušný prostor. Během několika desetiletí nashromáždila asi 2000 zpráv o pozorováních, z nich 40 nevysvětlitelných, které byly v roce 2009 zpřístupněny hlavnímu národnímu deníku *El Pais*⁷⁵. Je z nich patrné, že UFO představovalo pro velitele letectva problém, je v nich totiž uvedeno mimo jiné několik případů, kdy piloti FAU na UFO stříleli a pronásledovali je. UFO také narušovalo civilní leteckou dopravu. Představený CRIDOVNI, plukovník Ariel Sanchez, v roce 2009 při příležitosti zveřejnění těchto případů deníku *El Pais* uvedl:

"Tento fenomén existuje. Může to být jev vyskytující se v nižších vrstvách atmosféry, přistání letadla cizího letectva, až po mimozemskou hypotézu. Může to být výzkumná sonda z vesmíru, podobná těm, jaké vysíláme zkoumat vzdálené světy. Jev UFO v naší zemi existuje. Zdůrazňuji: Letecké síly nevylučují mimozemskou hypotézu, založenou na našich vědeckých analýzách⁷⁶."

Také v Peru byla v roce 2001 otevřena *Kancelář pro vyšetřování anomálních atmosférických jevů OIFAA*, od té doby oficiálně vedoucí výzkum UFO, a obdobně v Argentině *Komise pro vyšetřování atmosférických jevů CIFA* pod Argentinскими vzdušnými silami AAF. V obou případech k tomu vedly pragmatické důvody s ohledem na vzdušnou bezpečnost. Kompilaci případů z Peru sepsal do knihy *Cerro Pilán: Una Carretera de Ovnis* v r. 2012 L. A. V. Coronel,

⁷² *Citizen Hearing: A. J. Gevaerd - UFO Encounter in the Amazon* [video]. Záznam z občanského slyšení Citizen Hearing on Disclosure konaného ve dnech 29.4.-3.5.2013 v National Press Club ve Washingtonu, D.C. Zdroj: YouTube. Online: <http://www.youtube.com/watch?v=H5z8qNmiZhQ> [7.11.2013].

⁷³ GEVAERD, A. J. *The former Brazil's Air Force minister Sócrates Monteiro...*, z 28. října 2009. Online: <http://ufodigest.com/news/1009/monteiro.php> [7.11.2013].

⁷⁴ *Comisión Receptora e Investigadora de Denuncias de Objetos Voladores No Identificados C.R.I.D.O.V.N.I.* Fuerza Aerea Uruguay. Online: <http://fau.mil.uy/cridovni.html> [7.11.2013].

⁷⁵ ISGLEAS, D. *Hay aún 40 casos de ovnis sin explicación*. *El Pais*, ze 7. června 2009. Online: <http://historico.elpais.com.uy/090607/pnacio-421863/nacional/hay-aun-40-casos-de-ovnis-sin-explicacion/> [7.11.2013].

⁷⁶ Tamtéž.

právník a profesor na právnické akademii (univerzitě).

Abych přehled zemí, které odtajnilly svá "Akta X", zestručnil, skončím zde, s uvedením, že částečné uvolnění se událo např. v Itálii, Švédsku, Španělsku, Mexiku, Irsku nebo Ekvádoru. Pro detailnější informace bude potřeba provést obsáhlejší výzkum⁷⁷.

Kapitolou samou pro sebe je Rusko, respektive bývalý Sovětský svaz, který zcela určitě přišel do styku s jevem UFO, a dá se očekávat, že armáda a KGB vlastní velmi rozsáhlé svazky dokumentů týkajících se UFO, oficiální odtajnění však neproběhlo. Navíc nedisponuji jazykovou znalostí pro takovouto náročnou práci, takže nechávám tuto celou kapitolu dalším badatelům. Jen zmíním, že v 80. letech byla v SSSR prolomena bariéra mlčení ohledně UFO a pak s blížícím se kolapsem sovětského bloku se v uvolněné atmosféře snadněji dostávaly informace ven a mnoho lidí z armády veřejně promlouvalo o do té doby přísně střežených tajemstvích. V devadesátých letech tak již mohl Paul Stonehill, americký odborník (emigroval z Ruska do USA v r. 1972), publikovat knihu *Sovětská akta UFO* a později další knihy o ruských případech. Známa jsou taktéž svědectví ruských astronautů týkající se UFO. Pro zajímavost: V r. 1998 vznikl americký dokumentární pořad *Tajné spisy KGB o UFO*. Nedávno se též objevila zpráva v deníku *Pravda*, že generálmajor FSB V. Jeremenko promluvil na tiskové konferenci o tajných sovětských programech zahrnujících UFO⁷⁸. Nechávám však tyto záležitosti, jak bylo řečeno, otevřené dalšímu odbornému posouzení.

2.2 Studie UFO

Předchozí kapitola stručně představila skutečnost, že vlády, resp. jejich agentury a vojenské složky, sledovaly a často zaznamenávaly a archivovaly pozorování jevů UFO. Tato pozorování se v některých případech stala objektem dalšího výzkumu a byly na jejich základě vypracovány studie. Jako první a v největší míře (díky masivnímu počtu výskytu tohoto jevu v té době) se jimi zabývaly Spojené státy americké, a to již od konce 40. let, přes léta 50. až do konce let 60., kdy byly výzkumy oficiálně ukončeny. Za tuto dobu bylo vyprodukováno několik velkých studií v rámci tajných projektů Letectva USA, které mělo k informacím přístup z první ruky, a následně z iniciativy velkých vládních agentur - CIA, NASA mezi hlavními.

Letectvo sledovalo nevysvětlitelné atmosférické objekty ve svém vzdušném prostoru nejdříve v rámci projektů SIGN, později GRUDGE, které nakonec přešly pod projekt BLUE BOOK, aktivní

⁷⁷ Částečný výzkum provedl např. J.-B. Olmose ve studii z roku 2009, viz: OLMOS, V.-J. B. *State-Of-The-Art In Ufo Disclosure Worldwide*, 2009. Dostupná online: <http://www.nicap.org/papers/disclosure.pdf> [1.11.2013].

⁷⁸ SMETANINA, S. *X-Files of Soviet Defense Ministry exposed*. Pravda.Ru, 21.2.2013. Online: http://english.pravda.ru/society/anomal/21-02-2013/123859-x_files_soviet_defense-0/ [10.11.2013].

mezi lety 1951 - 1970. Historie těchto projektů je popsána v publikacích CIA⁷⁹, v některých dokumentech Ministerstva obrany⁸⁰ nebo v Condonově zprávě⁸¹. Stručně je zmíněna i ve francouzské studii COMETA⁸² a v další velmi početné literatuře. Na jejich základě byla vypracována řada studií, které pro různé agentury vyhodnocovaly, jaké mají zjištěné skutečnosti dopady na národní bezpečnost.

První významnou studii iniciovala CIA v roce 1953. Vytvořil ji kolektiv vědců z kruhů blízkých armádě pod vedením H. P. Robertsona z Kalifornského institutu technologie. Klasifikována byla od počátku jako tajná. Robertsonova zpráva měla za cíl "...přezkoumat dostupné důkazy ohledně UFO a zvážit možná nebezpečí tohoto jevu pro národní bezpečnost USA."⁸³ Zdrojovými daty byla archivovaná pozorování sesbíraná v rámci zmiňovaných projektů Letectva a z mnoha dalších různých míst. V rámci hodnocení probíhala řada setkání členů vědeckého panelu, která vyústila v konečnou zprávu obsahující shrnutí a doporučení.

Robertsonův vědecký kolektiv po prostudování nejlepších dostupných důkazů dospěl k závěru, že "...předložené materiály UFO nevykazují žádné náznaky toho, že tyto jevy představují přímé fyzické ohrožení národní bezpečnosti."⁸⁴ Nedomnívá se, že by některý z objektů byl schopný nepřátelského jednání, nebezpečí však podle něj představuje samotný sběr těchto dat, které mohou ohrozit "...správné fungování obranných útvarů politických orgánů."⁸⁵ Tento překvapivý závěr zpráva odůvodňuje tím, že zprávy o UFO mohou zahlcovat komunikační kanály, odvádět pozornost, šířit poplašné zprávy a negativně ovlivňovat psychologii národa. Doporučuje tedy nevěnovat se jevům UFO. Navíc doporučuje snižovat zájem veřejnosti o tyto jevy poukazováním na jejich nevěrohodnost. Důvodem pro to mohla být mimo jiné obava z vypuknutí paniky, ztráty kontroly nad státem a velením, nebo ze zneužití psychologického účinku tématu tehdejšími ideologickým nepřítelem Spojených států, Sovětským svazem, jako určitý nástroj propagandy či sabotáže, jak vyplývá z různých odtajněných dokumentů.⁸⁶ Obecně se všechny závěry a prohlášení CIA ohledně UFO shodovaly v těchto ohledech se závěry Robertsonova panelu.

V roce 1960 si nechala podrobnou studii vypracovat NASA - Národní vesmírná agentura USA. Zprávu vypracovával Brookingský institut, jeden z nejvýznamnějších amerických "think tanků". Její plný název zní: *Navrhované studium důsledků mírových vesmírných činností pro lidské*

⁷⁹ Viz poznámka 50.

⁸⁰ *UFO Fact Sheet*. OSD/JS FOIA Library. Online: http://www.dod.mil/pubs/foi/homeland_defense/UFOs/2d_af_1.pdf [1.12.2013].

⁸¹ CONDON, E. U. *Final Report of the Scientific Study of Unidentified Flying Objects*. Knižní vydání: Bantam Books, 1968, sekce V.: Historické aspekty jevu UFO, s. 812-929.

⁸² COMETA, gen. NORLAIN, B. *Les OVNI et la défense. A quoi doit-on se préparer?* COMETA, 1999, s. 42.

⁸³ Viz poznámka 49.

⁸⁴ *Report of the Scientific Panel on Unidentified Flying Objects*, ed. ROBERTSON, H. P. a kol. CIA, 1953. Online: <http://www.cufon.org/cufon/robert.htm> [10.10.2013].

⁸⁵ Tamtéž.

⁸⁶ *CIA memorandum*, 19.8.1952, 'Flying Saucers', <http://www.cufon.org/cufon/cia-52-1.htm>

záležitosti. Vypracovaná zpráva byla následně předložena Sněmovně reprezentantů, Výboru pro vědu a astronautiku, na 87. zasedání Kongresu USA. Studie obsahuje kapitolu s názvem *Důsledky objevu mimozemského života*, která podrobně analyzuje možné scénáře takové události a její důsledky pro lidstvo a USA. Podle ní "...je myslitelné, že existuje polo-inteligentní život v některé části našeho slunečního systému nebo vysoce inteligentní život, který není technicky orientovaný..."⁸⁷ Zpráva nepředpokládá, že by mělo dojít k fyzickému kontaktu během následujících dvaceti let, udává však, že v rámci aktivit na Měsíci, Marsu a Venuši by mohly být objeveny "artefakty" zanechané zde nějakou formou života.⁸⁸ Jako pravděpodobnější způsob navázání kontaktu pokládá studie rádiový signál. Důsledky kontaktu budou podle ní záviset na kulturním, náboženském a sociálním zázemí a také na reakcích autorit. Nepochybně se přitom bude jednat o přelomovou událost, která zaplní média; diskutovány jsou jak pozitivní dopady, tak hrozby.

Zpráva Brookingsova institutu se dále podrobně zabývá sociologickým dopadem konfrontace s vyvinutější civilizací a scénáři reakcí různých sociálních skupin. Varuje před fundamentalistickými skupinami a sektami, které by takovou událost mohly nepředvídatelným způsobem využít k ovlivnění mas lidí ve svůj prospěch, s neodhadnutelným výsledkem. Varováno je též před dopadem na světová náboženství a filozofie, který by objev mimozemského života přinesl. Podle studie jsou další ohroženou skupinou společnosti vědci, neboť, jak uvádí Brookingská zpráva, by takovými odhalením mohli být "zdevastováni".⁸⁹ Jako doporučení tedy uvádí zvážit, jak a za jakých okolností takové odhalení prezentovat veřejnosti, či zda jej před ní utajit.⁹⁰ Mimo těchto se studie věnuje řadě témat týkajících se využití vesmíru, komunikačních technologií, předpovědi počasí a jiným, pro svou otevřenost k otázce mimozemských civilizací však zpráva Brookingsova institutu představuje významný zdroj informací pro badatele exopolitiky, jak potvrzuje i Salla⁹¹.

Podle další studie z roku 1969, Condonovy zprávy, projekt BLUE BOOK spravovaný Letectvem USA představoval od roku 1952 hlavní zdroj informací o UFO. Jeho administrativními kanály proudila ohromná množství dat, jež do poloviny 60. let načítala přibližně 12 000 záznamů pozorování. Nejvytíženějším v tomto ohledu byl rok 1952, kdy byla četná pozorování přímo nad hlavním městem Washingtonem, D. C. Byla to také přibližně doba, kdy byly testovány první termonukleární zbraně. Tehdejší vlna zájmu veřejnosti o UFO zahltila komunikační kanály Vzdušných sil a Armády a vyvolala ve vojenských kruzích pozdvižení. Condonova zpráva popisuje historii tohoto vývoje, zmiňuje Robertsonovu zprávu a její závěry a doporučení a říká, že

⁸⁷ *Proposed Studies on the Implications of Peaceful Space Activities for Human Affairs. Implications of a Discovery of Extraterrestrial Life.* MICHAEL, D. N. a kol. Washington, D.C.: NASA - Brookings Institution, 1960. Online: <http://www.enterprisemission.com/brooking.html> [11.11.2013].

⁸⁸ Tamtéž, s. 215.

⁸⁹ Tamtéž, s. 225.

⁹⁰ Tamtéž, s. 216.

⁹¹ SALLA, M. *Tajné projekty UFO*. Fontána, 2012, s. 214.

následovaly další snahy o pochopení jevu UFO vedoucí ke vzniku "Ad hoc výboru pro zhodnocení projektu Blue Book" v roce 1966, na němž bylo usneseno, aby byla vypracována nezávislá souhrnná studie, což bylo uskutečněno jako Coloradský projekt, jehož výsledkem byla Condonova zpráva.⁹²

Pověřen jejím vytvořením na základě grantové zakázky Letectva USA byl Dr. E. U. Condon, profesor fyziky Coloradské univerzity, a tým vědců, mezi nimiž byli zejména fyzikové, astronomové a psychologové. Celkové náklady na ni dosáhly okolo půl milionu dolarů. Výsledkem byla studie o rozsahu více než 1400 stran včetně příloh. Jejím obsahem je popis projektu, okolnosti, které k němu vedly, historie studia UFO, dosavadní vědní hypotézy, metodologie, analýzy fotografických a jiných dat, výsledky práce v terénu, analýza radarových záznamů, pozorování astronautů a psychologické aspekty studia, mimo jiných témat. Nejvíce rozsahem zabírají analýzy konkrétních vybraných případů. V příloze jsou uvedeny různé dokumenty, včetně memorand, dopisů⁹³, formulářů pro záznam pozorování UFO používaných Letectvem a jiných zpráv. Všechny tyto materiály potvrzují, že Letectvo uskutečňovalo organizované sledování těchto jevů v rámci uvedených projektů v utajovaných režimech. Samotná Condonova zpráva byla od počátku koncipována jako veřejná a mnoho do té doby důvěrných skutečností bylo jejím zveřejněním odtajněno a odhaleno veřejnosti. Zároveň s jejím vydáním byl ukončen celý armádní výzkum UFO, uzavřen Projekt BLUE BOOK a ve všech dalších případech se odvolávalo na závěry této studie, které byly negativní a doporučovaly veškeré zabývání se UFO vládními orgány a agenturami oficiálně ukončit.

Závěry Condonovy studie určily politiku USA vůči jevu UFO na další desetiletí a od té doby jejich zamítavé stanovisko nebylo změněno. Proti výsledkům studie však bylo již záhy vzneseno několik námitek. Studie sice byla přezkoumána a ověřena Národní vědeckou akademií, která ji potvrdila, někteří badatelé i přesto poukazovali na její nedostatky a rozpory a odmítali její závěry⁹⁴. Condonovu zprávu přezkoumával také *Americký institut aeronautiky a astronautiky (AIAA)*, který na rozpory v ní poukázal. Ze samotné studie, z níž vycházel Condon při psaní svých závěrů a doporučení, totiž zdaleka nevyplývá, že by na UFO nebylo nic zvláštního ani hodného dalšího studia. V samotném katalogu Projektu BLUE BOOK na příklad bylo z asi 12 000 celkových vyhodnoceno okolo 700 pozorování jako nevysvětlitelných, tedy skutečná UFO. Kritice byla vystavena samotná metodologie a rozpory mezi zjištěními v jednotlivých analýzách s konečnými závěry, jež Condon učinil.⁹⁵ Velká část případů se na rozdíl od Condonova prohlášení podle AIAA

⁹² Všechny zmíněné údaje: CONDON, E. U. *Final Report of the Scientific Study of Unidentified Flying Objects*. Knižní vydání: Bantam Books, 1968, s. 16,17.

⁹³ Mezi nimi i dopis gen. Twininga zmiňovaný dále a uvedený v příloze.

⁹⁴ Viz poznámka 95 a 96.

⁹⁵ *UFO - An Appraisal of the Problem. Aeronautics and Astronautics*, 1970, s. 49.

zdaleka nezdála být vyřešena a zodpovězena. K podobnému kritickému zhodnocení došel také profesor P. A. Sturrock a *Centrum pro vesmírná studia a astrofyziku* na Stanfordské univerzitě.⁹⁶ Některé dokumenty Letectva také naznačovaly, že armádní výzkum UFO v určité utajované podobě pokračuje, a že zveřejněné případy mohly být jen menší a méně významnou částí z jejich celkového množství.⁹⁷

Zcela jiné závěry oproti americkému výzkumu vyvodila francouzská studie, shrnující jeden z nejdéle trvajících oficiálních vládních výzkumů UFO na světě, zpráva sdružení COMETA⁹⁸. Svým obsahem je velmi důležitá pro předmět exopolitiky, neboť jejím hlavním tématem je bezpečnost a vztah UFO k bezpečnosti. Sepsána byla v roce 1999, celý vládní výzkum UFO spolu s ní však byl zveřejněn až v roce 2007. Francie se tehdy z vlastní iniciativy stala první zemí, která zpřístupnila svůj výzkum UFO a umístila dokumenty na internet. Na rozdíl od USA zde nepanuje podezření, že by vláda poskytla jen částečné informace nebo dezinformace; zdá se, že byla zveřejněna všechna nashromážděná fakta, celý dosavadní výzkum - dokumentace, včetně oficiálních formulářů, způsobů vyhodnocování a souhrnných zpráv o vyhodnocovaných pozorováních. Dodejme, že oficiální výzkum stále dodnes pokračuje, nyní již ve veřejném režimu.

Studii s názvem *UFO a obrana: Na co bychom se měli připravit?* vypracovala skupina odborníků shromážděných ve sdružení s názvem COMETA, což je zkratka "Výboru pro hloubková studia". Tato skupina vznikla z iniciativy generála vzdušných sil D. Lettyho, s podporou gen. B. Norlaina, bývalého ředitele *IHEDN - Institutu pro pokročilá národně-bezpečnostní studia*, profesora A. Lebeaua, bývalého ředitele CNES, a dalších významných osobností armády a vesmírného výzkumu.

Historie a vývoj výzkumu UFO ve Francii je popsán ve druhé části studie. Záznamy o pozorováních byly sbírány již od konce druhé světové války francouzskými Vzdušnými silami, což se děje dodnes, neboť všechny musí být hlášeny centru vojenské vzdušné kontroly a Centru vzdušných operací. Po vytvoření *GEPAN - Studijní skupiny jevů UFO* uvnitř Národní vesmírné agentury, CNES - byly všechny záznamy předávány jí. GEPAN jakožto vládní instituce měla přístup k dalším útvarům a agenturám a jejich datům. Spolupracovala například s Ředitelstvím civilního letectví, Radou pro atomovou energii, Národním centrem pro vědecký výzkum, telekomunikačními společnostmi a hlavně s Národním četnictvem. Zejména od r. 1974 četnictvo podávalo množství hlášení o pozorováních neobvyklých objektů, které čítalo do doby sepsání

⁹⁶ STURROCK, P. A. *An Analysis of the Condon Report on the Colorado UFO Project*. Journal of Scientific Exploration, 1987, roč. 1, č. 1, s. 75-100.

⁹⁷ Viz dopis gen. N. F. Twininga "Opinion concerning Flying Discs".

⁹⁸ COMETA, gen. NORLAIN, B. *Les OVNI et la défense. A quoi doit-on se préparer?* COMETA, 1999.

zprávy přes 3000 případů.⁹⁹ Četníci používali předepsané formuláře a vydané manuály s instrukcemi.

Ve studii je vyložena metodologie používaná GEPAN, typologie dat, klasifikace jevů UFO, hypotézy, mezi nimiž nechybí ETH. Představeny jsou některé nejvýznačnější případy z databáze GEPAN spadající do kategorie "D", tedy nevysvětlitelných případů. Jsou to případy pozorování a setkání zejména vojenských a civilních pilotů a jejich výpovědi. Jsou zmíněny i některé zahraniční případy a je zde podán souhrn dosavadního zahraničního výzkumu UFO, zejména ve Spojených státech, Velké Británii a Rusku (Sovětském svazu). Podle těchto údajů prováděla v SSSR výzkum UFO Akademie věd minimálně od r. 1979. Ve zprávě je konstatováno, že v roce 1991 sovětská tajná služba KGB odtajnila 124 stran dokumentů pozorování UFO nad územím SSSR v letech 1982-1990. Jiné dokumenty armády byly údajně prodány americké televizní stanici a zahrnovaly sledování UFO v letech 1978-1988.¹⁰⁰

Nejzávažnější je z hlediska exopolitiky kapitola *UFO a obrana*. Analyzuje možnosti, jaké mohou být mimozemské civilizace, jaké mohou mít úmysly, jaké můžeme očekávat jejich chování, zda lze očekávat kontakt na úrovni států, jaká opatření by bylo vhodné přijmout a další. Nastihuje situace, ke kterým by mohlo dojít, a podává doporučení, jak se na ně připravit. Zmiňuje důsledky pro vzdušný provoz a leteckou kontrolu, důsledky pro vědu, ale také politické a náboženské důsledky.

Závěrem je konstatováno, že problém UFO nelze eliminovat bagatelizováním tématu. Jevy UFO "...demonstrují téměř jistou fyzickou realitu zcela neznámých létajících objektů s význačnými letovými schopnostmi a bezzvučností, zjevně řízené inteligencí."¹⁰¹ Běžné teorie dokáží vysvětlit jen menší část případů. U ostatních jsme, podle závěru studie, nuceni přistoupit k jiným, třebaže nemohou být dokázány nebo vyvráceny, a přestože nemusí mít zcela vědeckou povahu a může být obtížné s nimi vědecky pracovat.¹⁰² ETH tedy není vyloučena.

Zpráva nevylučuje ani možnost, že již nějaké kontakty byly uskutečněny, přičemž nejvíce indicií ukazuje směrem k USA, nejsou vyloučeny ani Rusko a další země.¹⁰³ Zmiňována jsou i podezření, že armáda USA může zatajovat některé skutečnosti vyplývající z interakce s fenoménem UFO a že za tím účelem může provádět dezinformaci.¹⁰⁴ Diskutovány jsou dopady fenoménu na bezpečnost, o čemž bude ještě pojednáváno dále. Zpráva COMETA představuje každopádně určitý milník v oficiálním přístupu k problematice.

⁹⁹ COMETA, gen. NORLAIN, B. *Les OVNI et la défense. A quoi doit-on se préparer?* COMETA, 1999, s. 28.

¹⁰⁰ Tamtéž, s. 53.

¹⁰¹ Tamtéž, s. 71.

¹⁰² Tamtéž.

¹⁰³ Tamtéž, s. 56.

¹⁰⁴ Tamtéž, s. 57.

Množství provedených studií je vyšší, než uvádí tento stručný výčet, zmíněné však můžeme řadit k těm nejvýznamnějším. Několik dalších uskutečnily různé složky americké armády, tajné služby, nezávislé instituce a odborné organizace. Studie byly podniknuty ve Velké Británii, v Kanadě a Brazílii. Zmíňme jen stručně dvě civilní studie.

První publikovala občanská badatelská organizace NICAP v roce 1964 pod názvem *The UFO Evidence*. Dobře zpracované, katalogizované případy pozorování UFO zahrnují (z celkových 5000) 746 současným stavem poznání nevysvětlitelných případů. V roce 2001 byl vydán druhý rozšířený svazek a pokračování této studie¹⁰⁵. Druhá byla vypracována vědeckou organizací NARCAP sdružující piloty a vědecko-technické odborníky se zaměřením na letectví. Prezentuje se v ní 600 případů pozorování UFO civilními a vojenskými piloty, pokrývající období šedesáti čtyř let. Obsahuje katalogy případů a množství statistických analýz. Studie se zaměřuje na dopady na leteckou bezpečnost a provoz.¹⁰⁶

Zvláštní pozornost si zaslouží švédský terénní výzkum, který se odehrával už ve 40. letech, zejména v r. 1946, kdy armáda a Letectvo byly konfrontovány s vlnou pozorování neznámých objektů přelétávajících nad územím Švédska, přezdívaných jako "rakety duchů". Čítaly na tisíce a jejich vysvětlení sahala od meteoritů, přes tajné Stalinovy zbraně, až po mimozemská plavidla. Armáda zkoumala i místa údajných dopadů včetně jezer, do nichž měly některé objekty vletět. Detailní chronologii této etapy uvádí PROJECT 1947.¹⁰⁷ O švédské rakety duchů se zajímaly i Spojené státy a jejich vzdušné síly umístěné v Evropě (USAFE), jak vyplývá z dokumentu z r. 1948 odtajněného v roce 1997. Zpráva USAFE uvádí:

"Již nějakou dobu se zajímáme o probíhající zprávy o létajících talířích... Jsou hlášeny z tolika zdrojů a takového množství míst, že jsme přesvědčeni, že nemohou být ignorovány a musí být vysvětleny na nějakém základě, který je zřejmě poněkud mimo rámec našeho současného rozumového chápání."¹⁰⁸

Zpráva dále uvádí, že švédské letecké zpravodajství se domnívá, že "...tyto jevy jsou zcela jistě výtvorem vysoké technické vyspělosti, která nemůže být přisouzena žádné současně známé pozemské kultuře."¹⁰⁹ Švédské námořnictvo prý provádí průzkum jezer, kam se domnívají, že některé objekty dopadly.

¹⁰⁵ *UFO Evidence: Volume II, A 30-year Report*. HALL, R., ed. Lanham: Scarecrow Press, 2001.

¹⁰⁶ WEINSTEIN, D. F. *Aviation Safety and Unidentified Aerial Phenomena: A Preliminary Study of 600 cases of Unidentified Aerial Phenomena (UAP). Reported by Military and Civilian pilots*. NARCAP, 2012. Online: http://www.narcap.org/files/narcap_IR-4_DWeinstein_NEW_3-21-12.pdf [22.2.2014].

¹⁰⁷ CARPENTER, J. *Guided Missiles and UFOs: A Tangle of Fear - 1937-53*. PROJECT 1947. Online: <http://www.project1947.com/gr/grchron1.htm> [1.2.2014].

¹⁰⁸ *Dokument*, 4.11.1948. Národní archiv USA, Washington, D. C. Také v: GOOD, T. *Need to Know: UFOs, the Military, and Intelligence*. Pegasus Books, 2007, s. 115. Online: <http://www.ufo-blogger.com/2012/08/ghost-rockets.html> [1.2.2014].

¹⁰⁹ Tamtéž.

2.3 Dopisy a memoranda

Představme několik dokumentů v podobě dopisů týkajících se armádního a vědeckého zájmu o UFO v souvislosti s problematikou bezpečnosti.

Jedním z nich je v předchozí podkapitole zmiňovaný dopis generálporučíka N. F. Twininga z r. 1947 přiložený v Condonově zprávě z r. 1969. Twining v něm uvádí stanovisko svého velení ohledně "létajících talířů", vycházející, jak píše, z provedených studií a výslechů, se zapojením řady armádních útvarů a úseků.¹¹⁰ Výsledkem je stanovisko, že:

- "Hlášený jev je skutečný a nikoliv vymyšlený či fiktivní.
- Existují objekty pravděpodobně přibližně tvaru disku, takové patrné velikosti, která dává zdání velikosti člověkem vyrobeného létajícího stroje.
- Je možné, že některé z případů mohou být způsobeny přírodními jevy jako meteory.
- Hlášené charakteristiky chování jako extrémní míra stoupání, pohyblivost (zejména v zatáčení) a manévry, které musí být chápány jako úhybné, když jsou pozorovány nebo při kontaktu s přátelským letadlem a radarem, vedou k víře v možnost, že některé objekty jsou kontrolovány buď ručně, automaticky nebo dálkově."¹¹¹

V dopise jsou popisovány obecné charakteristiky hlášených objektů a je diskutováno, jakého mohou být původu. Jedna z možností je, že jsou domácího původu, z nějakého tajného projektu, který není velení znám. Možné je prý též, že se jedná o stroje "cizího národa" založené na technologii neznámé USA.¹¹² Generál doporučuje důkladnou klasifikovanou studii.

Tento dokument má pro exopolitiku značný význam, neboť potvrzuje vážný zájem některých armádních autorit o "létající talíře". Jeho závěry jsou navíc zcela protichůdné oproti závěrům Condonovy zprávy, v níž byl přiložen.

Další závažný dokument je dopis dvou významných vědců, profesora Alberta Einsteina a Dr. R. Oppenheimera, prezidentu Trumanovi, z června 1947. Jeho nadpis zní: "Vztahy s obyvateli vesmírných těles", má šest stran a podepsán je pod ním jako příjemce Vannevar Bush, přední osobnost amerického vojenského výzkumu a vývoje a hlavní poradce prezidenta v těchto otázkách v té době.

¹¹⁰ Dopis gen. N. F. Twininga "Opinion concerning Flying Discs" z r. 1947. Online: <http://files.ncas.org/condon/text/appndx-r.htm> [3.2.2014].

¹¹¹ Tamtéž.

¹¹² Tamtéž.

Jeho obsah je otevřenou analýzou možných vztahů s vesmírnou civilizací, v případě kontaktu. Zajímavé na něm je, že existenci inteligentních bytostí ve vesmíru bere za samozřejmou, stejně jako existenci UFO. Dokonce se v něm píše: "Přítomnost neidentifikovaných vesmírných lodí létajících v naší atmosféře (a možná zaujímajících oběžnou dráhu okolo naší planety) je nyní naší armádou přijímána."¹¹³ Autoři dopisu se zabývají povahou a principy vztahů s vyspělejší civilizací, otázkou práva, zejména mezinárodního, a role OSN, otázkami konfrontace a míru; rozebírají dopady úmyslu vyspělejší civilizaci usadit se na Zemi, či ji kolonizovat a také právní otázkou využívání vesmírných těles. Dále si kladou otázku "...zda přítomnost vesmírných lodí v naší atmosféře je přímým důsledkem testování našich jaderných zbraní?"¹¹⁴ Následuje nejzávažnější pasáž zabývající se hrozbou vyplývající z kombinace nukleárních zbraní a vesmírných dopravních prostředků, ať již pozemských či nepozemských. Oba vědci varují před umístováním zbraní hromadného ničení do vesmíru a celkově militarizace vesmíru. Varují před chybnou identifikací radarového pozorování, které by mohlo spustit jaderný konflikt. Vědci dávají jaderné zbrojení a vlny výskytu UFO do souvislosti.

Význam tohoto dokumentu tkví v tom, že realitu UFO pojímá s naprostou vážností a otevřeností. Situaci, v níž se svět v roce 1947 nacházel, považují za "extrémně nebezpečnou" a žádají, aby byly podniknuty kroky k vyřešení tohoto "velmi vážného problému".¹¹⁵ To je zásadní rozdíl oproti pozdějším oficiálním stanoviskům amerických vojenských autorit, které odmítaly dávat jevům UFO jakoukoli vážnost a zabývat se jimi. P. Harris považuje tento dopis za jeden ze základních kamenů exopolitiky. Říká, že "...po důkladném prozkoumání mohou lidé zjistit, že tito dva vědci se v roce 1947 zabývali stejnými problémy a tématy, kterými se zabýváme i dnes - věnují se politice a sociologickým dopadům mimozemské přítomnosti na Zemi, jež nyní nazýváme exopolitikou."¹¹⁶

2.4 Svědkové a informátoři

Jak bylo konstatováno v první kapitole práce, jedním z hlavních pramenů informací a zdrojů dat pro exopolitická studia jsou osobní svědectví. Lidé podávající svědectví jsou nazýváni "svědkové" nebo "informátoři". Svými výpověďmi stvrzují skutečnosti, kterých byli sami účastni, sdělují je pod svým občanským jménem, často vypovídají na kameru nebo před veřejností na tiskové konferenci. Takovýto pramen informací má pro exopolitiku vysokou hodnotu a hodnověrnost, zvlášť a tím více, čím je daná osoba významnější svou funkcí, bezpečnostním prověřením a hodností v armádě

¹¹³ Dopis J. R. Oppenheimera a A. Einsteina "Relationships with Inhabitants of Celestial Bodies", s. 4.

¹¹⁴ Tamtéž.

¹¹⁵ Tamtéž., s. 6.

¹¹⁶ HARRIS, P. L. *Exopolitics: All The Above*. AuthorHouse, 2009, s. 201.

hierarchii, podle čehož je možné je klasifikovat, jak činí např. Salla¹¹⁷.

Všechna tato kritéria dobře naplňuje zřejmě nejvíce uznávaný a obecně přijímaný informátor exopolitiky, (již zesnulý) bývalý plukovník americké armády Philip Corso.¹¹⁸ Jeho rozsáhlé svědectví zahrnuje velké množství případů zájmu Armády USA o UFO a mimozemské technologie, jak detailně popsal ve své již zmiňované knize. Jeho životní příběh a jedenadvacetiletá kariéra ve vojensko-bezpečnostních složkách zároveň osvětluje i historii vztahů Armády k jevům UFO, jejich zkoumání a závažnost, s níž tyto jevy braly. Corso udává jména řady významných osob v Armádě, které podle jeho výpovědi o jejich existenci věděly a zabývaly se jimi, dále potvrzuje zájem Letectva na jejich výzkumu a jeho zájem o technologické využití UFO.¹¹⁹ Vyjadřuje se ve smyslu, že je pravděpodobné, že existují zvláštní tajné vojenské základny, kde dochází k výzkumu skutečností spojených s UFO.¹²⁰ Z dalších skutečností, které uvádí, je to např. existence plánu na vybudování vojenské základny na Měsíci, tzv. *Projekt Horizont*, kterou dokládá přiloženou dokumentací v příloze knihy. V příloze je mimo ní uvedeno i několik dalších armádních dokumentů, kterými Corso svá tvrzení podkládá. Jeho svědectví má význam i z hlediska kontextu studené války a jako zajímavá sonda do uvažování armádních generálů a tvůrců bezpečnostní politiky USA v kontextu tehdejší doby.

Corsovo svědectví podpořil¹²¹ i bývalý kanadský ministr obrany Paul Hellyer, který se přibližně od roku 2008 hlásí k exopolitice a jejím cílům. Sám, vzhledem ke své zastávané pozici a zkušenostem, je jedním z významných informátorů. Svou zkušenost v ministerské pozici komentuje: "Samozřejmě jsem dostával zprávy o pozorováních UFO, když jsem byl Ministrem národní bezpečnosti, stejně tak jako většina lidí na té pozici. Okolo 80% z nich byly přirozené jevy, 15-20% z nich ale nebyly a měly u sebe napsáno "nevysvětlitelné"."¹²² Hellyer souhlasí, že je třeba dalšího studia v premisách exopolitiky.¹²³

Největší a nejvýznamnější množství svědků se shromáždilo v rámci Projektu Disclosure, vedeného Dr. Stevenem Greerem. Greer udává, že "...má více než 500 vládních, vojenských a zpravodajských informátorů, svědčících o svých přímých, osobních, bezprostředních zkušenostech s UFO, ET a mimozemskou technologií a utajováním, které udržuje tyto informace ve skrytosti."¹²⁴ Tomuto tvrzení není důvod nevěřit, neboť mnohé výpovědi těchto svědků a jejich seznamy jsou veřejně přístupné a dohledatelné na internetu nebo v publikacích Projektu Disclosure, často i s

¹¹⁷ SALLA, M. *Tajné projekty UFO*. Fontána, 2012, s. 27.

¹¹⁸ Viz přehled jmen v příloze.

¹¹⁹ CORSO, P. *The Day After Roswell*. Pocket Books, 1998, s. 67.

¹²⁰ Tamtéž, s. 66.

¹²¹ HARRIS, P. L. *Exopolitics: All The Above*. AuthorHouse, 2009, s. 32.

¹²² Tamtéž, s. 32.

¹²³ Tamtéž.

¹²⁴ The Disclosure Project. Online: <http://disclosureproject.org/> [12.12.2013].

uvedením jejich občanského jména, vojenské hodnosti, nebo s nimi je přímo natočen rozhovor ve video-formátu. Řada z nich veřejně vystoupila před novináři na tiskových konferencích pořádaných Greerem, nebo na veřejných slyšeních před kongresmany konaných pod záštitou organizace PRG S. Bassetta.

Největší a dosahem nejvýznamnější z těchto tiskových konferencí Projektu Disclosure se konala v Národním tiskovém klubu ve Washingtonu 9. května 2001 a byla určitým milníkem a možná i samotným počátkem vzniku exopolitiky jako globální občansko-politické kampaně. Videozáznam z této dvouhodinové tiskové konference včetně výpovědí asi dvaceti svědků je k nahlédnutí na internetu nebo k zakoupení na stránkách projektu ve formátu DVD. Projekt Disclosure také vydal obsáhlý sborník výpovědí asi šedesáti svědků knižní formou. Mezi svědky shromážděnými Greerem jsou zaměstnanci NASA, vládních bezpečnostních agentur, největší část však tvoří armádní osoby, většinou z Letectva a Námořnictva USA. Je mezi nimi i Philip Corso, jsou tam ale také a vypovídají např. známí astronauti Edgar Mitchell (Apollo) a Gordon Cooper (Gemini, Mercury). Výpovědní hodnota takovýchto a tak kvalitně zdokumentovaných svědků je velmi vysoká.

Ve sborníku Projektu Disclosure jsou svědectví rozdělena do čtyř kategorií:

- radarové případy a pozorování pilotů
- případy Strategického vzdušného velení a raketových základen
- vládní projekty, NASA a přímí účastníci projektů
- věda a technologie¹²⁵

V první kategorii je např. uveden John Callahan, šéf divize Federální letecké správy (FAA), který v r. 1979 pozoroval na radaru UFO pronásledující civilní letadlo po dobu třiceti minut. Tento případ byl zdokumentován videonahrávkou, ústními výpověďmi svědků a radarovým záznamem a vyvolal zájem u vládních agentur, před kterými musel Callahan o incidentu svědčit.¹²⁶

Z hlediska cíle této práce je závažné svědectví kapitána Roberta Salase, důstojníka raketové základny *Strategického vzdušného velení Letectva USA* v 60. a 70. letech, jenž byl svědkem incidentu, který se podle jeho výpovědi udál 16. března 1967. Tehdy se nad základnou objevil neznámý létající objekt a vyřadil z provozu rakety s jadernými hlavicemi. Salas hovoří, že "...rakety byly vypínány jedna po druhé... , takže jsme toho rána ztratili 16 - 18 ICBM¹²⁷, v té samé době, kdy

¹²⁵ GREER, S. M., LODER, T. C. *Disclosure Project Briefing Document*. 2001, s. 62-350.

¹²⁶ Tamtéž, s. 62-75.

¹²⁷ Zkratka anglického "Inter-Continental Ballistic Missile" (Mezikontinentální balistická raketa).

se v oblasti pohybovalo UFO."¹²⁸ Jednalo se o rakety typu "Minuteman 1" s jadernými hlavicemi. Vyřazení hlavic spustilo alarm a pohotovostní režim. Jako důvod nefunkčnosti raket se ukázalo být selhání navádění a kontrolních systémů.¹²⁹

To, že se nejednalo o ojedinělý případ, dokazují další lidé zařazení do druhé kategorie svědků. Nadporučík-plukovník Dwyne Arneson z Letectva USA měl podobné zkušenosti, když sloužil na amerických základnách v Evropě a v USA jako velitel v oblasti šifrování a komunikace. Několikrát prý dostal zprávu o podobném incidentu, jaký je popsán v předchozím případě, kdy se nad raketovými silami pohybovalo UFO.¹³⁰

Další uvedenou osobou je Robert Jacobs, profesor na americké univerzitě a také poručík v Letectvu USA, který se v r. 1964 podílel na testech balistických střel pro jaderné hlavice. Během těchto testů byl svědkem zájmu UFO o rakety, které se v jejich blízkosti pohybovalo.¹³¹

V rámci Projektu Disclosure vypovídal také plukovník Ross Dedrickson, jenž byl v 50. a 60. letech zodpovědný za údržbu jaderného arzenálu. I on byl svědkem - nebo dostal zprávy - o pohybu UFO nad strategickými základnami, což se prý dělo "neustále".¹³² UFO podle jeho prohlášení zničilo atomové zbraně vystřelené do vesmíru.¹³³ Přelety a aktivity UFO byly podle jeho slov brány vojenskými autoritami velmi vážně.¹³⁴ V dokumentaci jsou uvedeny ještě čtyři další osoby s podobnými zkušenostmi.

V tomto ohledu jsou významné další tiskové konference, jedna v roce 2007 a zejména následující v roce 2010, jež byla tematicky zaměřena právě na nukleární zbraně a UFO, kde vypovídaly některé ze zmíněných osob - Robert Salas, Dwyne Arneson - a další lidé z armády a Letectva. Jejich výpovědi se shodují ohledně zájmu UFO o jaderné zbraně, strategické základny a nukleární testy, což bylo pozorováno po celá 60. - 80. léta.¹³⁵ Plukovník Charles Halt zde popisuje případ, jenž se odehrál na amerických základnách v Anglii, Woodbridge a Bentwaters, jimž velel, v prosinci r. 1980, kdy byl osobně svědkem série pozorování aktivity UFO v samé blízkosti jaderných základen.¹³⁶

Zatím poslední konference - veřejné slyšení před šesti bývalými členy Kongresu - se uskutečnila na přelomu dubna a května 2013, opět ve Washingtonu, a taktéž zahrnovala množství svědků z

¹²⁸ GREER, S. M., LODER, T. C. *Disclosure Project Briefing Document*. 2001, s.125-126.

¹²⁹ Tamtéž.

¹³⁰ Tamtéž, s. 132-134.

¹³¹ Tamtéž, s. 135-139.

¹³² Tamtéž, s. 142.

¹³³ Tamtéž.

¹³⁴ Tamtéž.

¹³⁵ Tisková konference. Washington, D.C., 27.9.2010. Záznam dostupný online na WWW: <https://www.youtube.com/watch?v=ZcIHM5qVSa0> [1.2.2014].

¹³⁶ Tamtéž.

armády a vládních agentur. Kromě osob z amerického Letectva byli přítomni svědci z Kanady, Itálie, Velké Británie, Číny a Jižní Ameriky.¹³⁷

2.5 Další dokumenty

Výše uvedený přehled základních zdrojů faktů, z nichž čerpá exopolitika, samozřejmě není zdaleka úplný. Naopak je jen výběrem toho nejzákladnějšího, přičemž mnoho dalšího bylo vynecháno, nebo jen ve stručnosti zmíněno. Studií, jež byly provedeny, je více, než je v této práci uvedeno, odtajněných dokumentů je samozřejmě také mnohem více. Jak bylo řečeno, svědků-informátorů jsou jen v samotném Projektu Disclosure stovky, zatímco jmenováno jich bylo jen několik. V odtajněných archivech po celém světě se nyní nacházejí tisíce stran svědectví, které mohou přinést zajímavé informace. Toto velké množství materiálu teprve čeká na hlubší prozkoumání a zhodnocení dalšími badateli.

Kromě armádních zdrojů se tematika UFO a mimozemského života v nedávné době objevila také ve zprávě *Světového ekonomického fóra*, jehož členové se každoročně setkávají v Davosu a projednávají nejnaléhavější otázky a problémy světa. Ve zprávě *Global risks* pro rok 2013, v níž jsou pojmenovávány největší hrozby současného světa, se spolu s jinými objevují i takzvané "faktory X", mezi nimiž je také kapitola "Objev mimozemského života"¹³⁸.

Ve zprávě jsou "faktory X" popisovány jako *"závažná témata, zakládající se na nejnovějších vědeckých objevech, nicméně poněkud vzdálená tomu, co vnímáme jako bezprostřední zájmy... Zachycují široké a matně prozkoumané oblasti, které by mohly být zdrojem možných budoucích hrozeb (nebo příležitostí)... Ve světě mnohých nejistot neustále hledáme, jak identifikovat "faktory X" - objevující se záležitosti možného budoucího významu s neznámými důsledky."*¹³⁹

Hlavní obavou autorů zprávy je, že "...důkaz života jinde ve vesmíru by mohl mít hluboké psychologické dopady na lidské systémy víry."¹⁴⁰ Zpráva v tomto kontextu uvádí: *"Vzhledem k rychlosti výzkumu vesmíru je stále myslitelnější, že bychom mohli objevit existující mimozemský život na jiných planetách, které by byly příznivé pro lidský život... Tento objev by jistě byl jednou z největších mediálních zpráv roku a zájem by byl obrovský... Největší bezprostřední dopad objevu by patrně byl na vědu samotnou... Z dlouhodobého hlediska by psychologické a filozofické důsledky objevu byly hluboké..."* Zpráva doporučuje přípravu na takovou událost skrze vzdělávací

¹³⁷ Tisková konference-veřejné slyšení "The Citizen Hearing on Disclosure". Washington, D.C., 29.4.-3.5.2013. Online záznam dostupný na WWW: <https://www.youtube.com/watch?v=VNc9w44ZUaE> [2.2.2014].

¹³⁸ *Global Risks 2013: Insight Report*, ed. HOWELL, L. Eight Edition. World Economic Forum, 2013. Dostupné online: <http://www.weforum.org/reports/global-risks-2013-eighth-edition> [5.2.2014].

¹³⁹ Tamtéž, s. 56.

¹⁴⁰ Tamtéž, s. 12.

kampaně: *"Skrze základní vzdělání a informační kampaně může veřejnost získat větší gramotnost, co se týče vědy a vesmíru a schopnost poznání, které by je připravily a zabránily nechtěným sociálním důsledkům takto zásadního objevu a změny paradigmatu související s pozicí lidstva ve vesmíru."*¹⁴¹

Protagonisté Ekonomického fóra tedy vnímají tuto problematiku, uvažují o ní jako o reálné hrozbě, vidí ji však z jiného úhlu než vojenské kruhy. Zde je popisována jako primárně hrozba sociálně-psychologická. Bezpečnostní hlediska zde nejsou přímo zmiňována. I tento přístup a citovaný dokument jsou však pro problematiku UFO a bezpečnosti zajímavé a přínosné.

¹⁴¹ *Global Risks 2013: Insight Report*, ed. HOWELL, L. Eight Edition. World Economic Forum, 2013, s. 58, 59.

3. UFO jako hrozba

Víme, že UFO jako fenoménu vlády a armády věnovaly značnou pozornost. Nyní zbývá odpovědět na úvodní otázku, zda UFO představuje hrozbu. Co se týče teoretického rámce, navazují zejména na práci politologů A. Wendta a R. Duvalla *Sovereignty and the UFO*, přihlížím také k článku autorů Baum, Haqq-Misra, Domagal-Goldman *Would Contact with Extraterrestrials Benefit or Harm Humanity? A Scenario Analysis*, uveřejněném v *Acta Astronautica*, 2011, a k základním pramenům exopolitiky.

3.1 UFO, suverenita a kontakt s ETI

Wendt a Duvall pohlíží na téma UFO prizmatem konstruktivistické sociologie a hledají vztah mezi UFO, státem a suverenitou. Poukazují na to, že státy a vědecká obec UFO ignorují jako určitý druh tabu, přičemž autoři tvrdí, že "ignorace UFO je více politická než vědecká".¹⁴² Souvisí přitom se samotnou rolí státu a jeho suverenitou. Autoři vycházejí z Foucaulta, když označují moderní suverenitu jako antropocentrickou a tíhnoucí k tzv. "governmentalitě", čímž je míněn zvláštní druh uplatňování moci založený na kontrole informací.¹⁴³ "Realistické instituce" jako věda a moderní stát jsou podle tohoto přístupu samotnou existencí UFO ohroženy ve svých základech, a proto otázka jejich přežití závisí na vytrvalém popírání tohoto objektu ohrožení. UFO tedy, podle autorů, představuje hrozbu "antropocentrické metafyzice moderní vlády".¹⁴⁴ Foucaultův koncept dále rozvádějí, když hrozbu UFO rozlišují na tři úrovně: fyzickou, ontologickou a metafyzickou.¹⁴⁵ Ty jsou dále analyzovány, všechny však vedou k ohrožení autority a suverenity moderního státu. Významnou roli zde hrají i média, kde, v souladu s Bourdieuem¹⁴⁶, autoři konstatují, že dochází k určité "samo-cenzuře", jíž se systém brání před ohrožením své existence.¹⁴⁷

Souhlasím s Wendtem a Duvallem, že studium UFO patří do moderní vědy¹⁴⁸ a že by "posílilo kritickou teorii"¹⁴⁹. Závěr, že moderní státy úmyslně zatajují informace, které by mohly ohrozit jejich suverenitu a že UFO představuje politický problém, odpovídá i konceptu exopolitiky, která se domnívá totéž. Nesouhlasím však s předpokladem, který autoři činí, že státy UFO neberou vážně a nezajímají se o ně. Tento předpoklad je nutno opravit na základě skutečností, které nebyly v době sepsání článku známy (tedy v r. 2006, kdy ještě neproběhla vlna odtajňování dokumentů UFO), a

¹⁴² WENDT, A. DUVALL, R. *Sovereignty and the UFO*. In: Political theory, 2008, roč. 36, č. 4, s. 613.

¹⁴³ Tamtéž, s. 612.

¹⁴⁴ Tamtéž, s. 618.

¹⁴⁵ Tamtéž, s. 620.

¹⁴⁶ Např.: BOURDIEU, P. *Television*. European Review, 2001, roč. 9, č. 3, s. 245-256.

¹⁴⁷ WENDT, A. DUVALL, R. *Sovereignty and the UFO*. In: Political theory, 2008, roč. 36, č. 4, s. 626.

¹⁴⁸ Tamtéž, s. 623.

¹⁴⁹ Tamtéž, s. 628.

kteře jsou uvedeny ve druhé kapitole. UFO evidentně bylo zkoumáno a vlády (armády) se o ně zajímaly. Braly jej tedy vážně. Wendtova a Duvallova tvrzení, že mocenské autority se mají potřebu chránit před znalostí informací o UFO veřejností, a že je pro ně výhodné udržovat téma jako tabu, jsou však potvrzována.

Druhá zmíněná akademická práce se pohybuje na rozhraní přírodních věd a sociologie. Vychází z oboru astrofyziky, jejím tématem jsou však možné dopady kontaktu s ETI¹⁵⁰ na společnost. Autoři se ptají: "Byl by kontakt s mimozemskou civilizací pro lidstvo přínosem nebo hrozbou?", předkládají přitom širokou škálu možných scénářů od mírového přátelského kontaktu až po nepřátelský, ohrožující samu existenci lidstva.

Práce je v tomto přínosná a zajímavá, nedává však žádná pravděpodobnostní ohodnocení jednotlivých scénářů a vše ponechává v rovině čisté teorie, bez ambice zasadit tyto scénáře, nebo některý z nich, do současné reality. Vzhledem k čistě teoretické spekulaci autorů jsou také závěry poměrně vágní. Konstatuje se, že "...hlavním závěrem předkládané analýzy je, že kontakt s ETI může být uskutečněn širokou škálou způsobů."¹⁵¹ Zůstává se u konstatování naprosté neurčitosti vývoje, kdy nevíme, co se stane, dokud k takové události nedojde.¹⁵² Autoři vycházejí z toho, že "...lidstvo se dosud nesetkalo, ani nenarazilo na žádnou formu mimozemské inteligence (ETI)"¹⁵³, což je diskutabilní vzhledem k množství argumentů hovořících pro opačné tvrzení. Předkládané scénáře tím nicméně neztrácejí na hodnotě.

Povaha setkání s mimozemskou civilizací, podle článku, vychází z mnoha faktorů, možností a okolností. Autoři analyzují možnost komunikace na bázi radiového signálu, připomínají ale, že podobné snahy v rámci projektu SETI¹⁵⁴ jsou již celá desetiletí neúspěšné. Existuje mnoho důvodů, proč takováto komunikace může být nefunkční.

Další důležitou problematikou je otázka úmyslů ETI a jejich technické vyspělosti. Autoři říkají: "Přestože nemůžeme znát úroveň technické vyspělosti dosažené ETI, máme pádné důvody věřit, že ETI by byla výrazně silnější než my, a tedy vysoce schopná způsobit naše naprosté zničení... Máme prakticky garantováno, že bychom prohráli v bitvě mezi jimi a námi."¹⁵⁵ Na druhou stranu by nám ETI a její technická nadřazenost mohla být velice prospěšná, pokud by měla přátelské úmysly a rozhodla se pomoci nám s řešením našich problémů.¹⁵⁶

¹⁵⁰ Zkratka anglického "Extra-Terrestrial Intelligence".

¹⁵¹ BAUM, S. D., HAQQ-MISRA, J. D., DOMAGAL-GOLDMAN, S. D. *Would Contact with Extraterrestrials Benefit or Harm Humanity? A Scenario Analysis*. Acta Astronautica, 2011, roč. 68, č. 11-12, s. 2114-2129, s. 27.

¹⁵² Tamtéž.

¹⁵³ Tamtéž, s. 1.

¹⁵⁴ Zkratka anglického "Search for Extraterrestrial Intelligence".

¹⁵⁵ BAUM, S. D., HAQQ-MISRA, J. D., DOMAGAL-GOLDMAN, S. D. *Would Contact with Extraterrestrials Benefit or Harm Humanity? A Scenario Analysis*. Acta Astronautica, 2011, roč. 68, č. 11-12, s. 2114-2129, s. 6,7.

¹⁵⁶ Tamtéž, s. 7.

Analýza zahrnuje pozitivní scénáře setkání s kooperující civilizací, neutrální, až po nespolupracující, kde zkoumá různé způsoby, jak by mohla taková civilizace způsobit škodu lidské společnosti. Je zajímavé, že jako jedno z nebezpečí, které může ETI způsobit, je samotný její objev a dopad této události na lidské instituce a systémy víry. Cítuji: "Objevení ETI by mohlo ohrozit světové názory, a tedy by mohlo být vnímáno jako nebezpečné těmi, kteří tyto názory mají."¹⁵⁷ To by mohlo vést k možnosti, že "...takový objev by mohl vyvolat nebo rozšířit konflikty v naší společnosti. Konflikt by mohl být ohledně toho, jak interpretovat nebo odpovědět na tento objev."¹⁵⁸ S tím souvisí i další negativní scénář pojmenovaný "informační hazard":

"V tomto scénáři kontakt s ETI představuje pro lidstvo demoralizující sílu se silnými negativními konsekvencemi. V lidských dějinách obvykle vede kontakt mezi moderní společností a pravěkou kulturou k zavrnutí primitivnější společnosti. Podobně v případě kontaktu s ETI může být lidstvo dotlačeno ke globálnímu kulturnímu kolapsu, když by bylo konfrontováno s technologií ETI, s jejich vírou a životním stylem. Dokonce, i když by k nám byla ETI přátelská a dala by nám možnost výběru přijmout či odmítnout jejich vědomosti, obrovské rozdíly mezi těmito společnostmi mohou dovést tu primitivnější (naši) k demoralizovanému stavu společenského kolapsu."¹⁵⁹

3.2 Bezpečnostní riziko fenoménu UFO

Otázku hrozby UFO tedy můžeme vnímat v různě širokém kontextu a pojetí. Pokud dáme rovnítko mezi UFO a ETI, můžeme uvažovat obecně o hrozbě vyspělejší vesmírné civilizace vůči naší, méně vyspělé, např. ze sociologického hlediska, jak činí výše uvedené práce. Dopady kontaktu rozdílně vyspělých kultur již byly sociology a antropology zkoumány. Je přitom jasné, že objev ETI by přinesl velké změny, na čemž se shodují všechny authority. Wendt a Duvall píší, že "...pokud by se zjistilo, že UFO jsou mimozemská, byla by to jedna z nejvýznamnějších událostí v lidské historii..."¹⁶⁰ Autoři Baum a kol. prakticky shodně uvádějí: "Kontakt s ETI by byl jednou z nejdůležitějších událostí v historii lidstva..."¹⁶¹, což v obou případech autoři považují za dobrý důvod pro věnování pozornosti tomuto tématu. Webre souhlasně:

"Změny v lidstvu, které by přinesla pozornost těmto tématům, by byly dalekosáhlé.

Pokud je Země součástí obydleného vesmíru, naše celá lidská civilizace, včetně vlády,

¹⁵⁷ BAUM, S. D., HAQQ-MISRA, J. D., DOMAGAL-GOLDMAN, S. D. *Would Contact with Extraterrestrials Benefit or Harm Humanity? A Scenario Analysis*. Acta Astronautica, 2011, roč. 68, č. 11-12, s. 2114-2129, s. 10.

¹⁵⁸ Tamtéž.

¹⁵⁹ Tamtéž, s. 25.

¹⁶⁰ WENDT, A. DUVALL, R. *Sovereignty and the UFO*. In: Political theory, 2008, roč. 36, č. 4, s. 611.

¹⁶¹ BAUM, S. D., HAQQ-MISRA, J. D., DOMAGAL-GOLDMANS, S. D. *Would Contact with Extraterrestrials Benefit or Harm Humanity? A Scenario Analysis*. Acta Astronautica, 2011, roč. 68, č. 11-12, s. 2114-2129, s. 1.

naší technologie, našich způsobů života, může být přeměněna. Objev, že nejsme sami, nýbrž součástí organizovaného společenství, bude největší jednotlivou změnou v dlouhé historii lidstva, větší než jakýkoliv předchozí vědecký, politický nebo společenský posun."¹⁶²

Zpráva Brookingského institutu pro NASA (viz kapitola 2.2) chápe význam objevu ETI stejně dalekosáhle. Poukazuje na eventualitu, že by mohl vést k "větší jednotě pozemského lidstva", tváří v tvář vnějšímu nebezpečí.¹⁶³ Připomeňme si, že podobná slova zazněla také z úst prezidenta USA Ronalda Reagana, když v r. 1987 hovořil v OSN: "Možná potřebujeme nějakou vnější, univerzální hrozbu, aby nás donutila uznat toto naše společné pouto. Občas přemýšlím, jak rychle by naše rozdíly v celém světě zmizely, kdybychom čelili vnější hrozbě z jiného světa."¹⁶⁴ O stejném tématu hovořil prezident také s generálním tajemníkem Michaiilem Gorbačovem, který v jednom ze svých projevů uvádí: "Na schůzce v Ženevě vyslovil prezident USA myšlenku, že bude-li zemi hrozit vpád mimozemšťanů, Spojené státy a Sovětský svaz se spojí k odvrácení tohoto útoku. Tuto hypotézu nehodlám zpochybňovat, i když snad obavy z toho jsou zatím předčasné."¹⁶⁵ Je otázkou, zda byl Reagan seznámen s Brookingskou zprávou, každopádně pro něj toto téma bylo důležité, jak napovídá i jeho zájem o SDI¹⁶⁶, čili. tzv. "Hvězdné války"¹⁶⁷.

Brookingská zpráva zmiňuje nebezpečí dopadu odhalení existence ETI na příkladech z historie, kdy se "...společenství, jistá si svým místem ve vesmíru, rozpadla, když byla vystavená do té doby neznámým společenstvím, ztotožňujícím se s jinými názory a jinými způsoby života..."¹⁶⁸ Nejnáchylnější skupiny společnosti v tomto směru jsou podle ní církve a vědci.¹⁶⁹

Nevyhnutelné dopady kontaktu na lidskou společnost vyjmenovává i zpráva sdružení COMETA. Přestože ponechává otázku povahy UFO otevřenou, ETH je zde diskutována jako nejpravděpodobnější varianta, a tudíž se autoři zprávy zabývají i scénáři možných dopadů kontaktu s ETI na lidskou společnost. Nepomíjejí přitom závažnost dopadů na náboženství, politiku, vědu ani média.

Samotná závažnost změny, i kdyby byla pozitivní, je tedy neoddiskutovatelná, stejně jako to, že může mít nepředvídatelné negativní důsledky, jak poukazuje také Baum a kol.¹⁷⁰, ale svým

¹⁶² WEBRE, A. L. *Exopolitics: Politics, Government, and Law in the Universe*. Universebooks, 2005, kapitola 2.

¹⁶³ Brookingská zpráva. *Proposed Studies on the Implications of Peaceful Space Activities for Human Affairs*.

MICHAEL, D. N. a kol. Washington, D.C.: NASA - Brookings Institution, 1960, s. 215.

¹⁶⁴ Projev na 42. Valném shromáždění OSN v New Yorku, 21.9.1987.

¹⁶⁵ GORBAČOV, M. S. *Výbor z projevů a statí*, sv. IV. Praha: Svoboda, 1990, s. 405.

¹⁶⁶ Zkratka anglického "Strategic Defense Initiative".

¹⁶⁷ SDI, populárně označovaný jako "Hvězdné války", neboli strategický protiraketový obranný systém, jehož budování bylo zahájeno za Reaganovy vlády.

¹⁶⁸ *Proposed Studies on the Implications of Peaceful Space Activities for Human Affairs*, s. 215.

¹⁶⁹ Tamtéž, s. 225.

¹⁷⁰ Viz odkazy 157-159.

způsobem i Wendt a Duvall. Z hlediska posledně jmenovaných je to zejména hrozba vůči systému vlády, "antropocentrické metafyzice", autoritám, vědě a státu, což v jejich vnímání není negativní. Autoři nepřímo kritizují realistický přístup za vznik "governmentality" a institucí potlačujících pravdu o UFO a sami se staví za liberální přístup, "ducha sebe-kritiky" a závazek akademické obce "říkat pravdu"¹⁷¹. Studium UFO chápou jako prospěšné a pozitivní, některé složky společnosti jím však mohou být existenčně ohroženy.

Skutečnost určité nepředvídatelnosti zahrnující možné nebezpečí pro lidskou společnost je tedy v kontaktu s ETI přítomná, aniž bychom předem uvažovali o jakékoliv konfrontaci anebo nepřátelství. Je zřejmé, že určitá opatrnost je včleněná do samotného realistického přístupu a uvažování, jež je lidem přirozeně vlastní, a tedy i potřeba se chránit a počítat s možnými eventualitami. Je tudíž logické, že práce Bauma a kol. zvažuje i scénáře, kdy má mimozemská civilizace nepřátelské úmysly nebo představuje pro lidstvo hrozbu, neboť naše neznalost je nemůže vyloučit. Není však u nich ani u jiných uvedena žádná váha či pravděpodobnost, ani vazba na realitu, zůstávají tedy jen v rovině teorie. Negativní scénáře nemusejí vůbec odpovídat skutečnosti. Zajímavé je konstatování, že v případě vysoce inteligentnější a psychologicky odlišnější rasy, než je naše, lze očekávat, že nebude mít zájem o žádný kontakt s námi, a že se od ní nedozvíme nic důležitého.¹⁷²

Při hledání odpovědi na otázku, zda UFO představuje hrozbu, však nemusíme klást rovnítko mezi UFO a ETI, a tudíž se vůbec nemusíme zabývat možnostmi kontaktu; tedy můžeme tuto otázku chápat úžeji, což je vzhledem k předpokladům této práce přesnější, neboť ETH zůstává jen hypotézou a jednou z možností. Exopolitika také netvrdí a priori, že UFO jsou mimozemská. Přitom tím není nijak dotčena ani omezena v možnostech zkoumat a hodnotit. Vládní studie UFO taktéž neodpovídají na otázku ETH, nechávají ji otevřenou, nebo se k ní staví záporně, s fenoménem UFO však i nadále počítají.

Ať už jsou UFO mimozemská, či ne, faktem je, že byla pozorována, zaznamenávána a studována po celá desetiletí vládními agenturami a armádami řady států. To, že tak činily, poukazuje na význam, který tomuto jevu dávaly. Skutečnosti spojené s UFO často byly a jsou zařazeny do klasifikovaného bezpečnostního režimu vysokého stupně, tedy na stejnou úroveň zabezpečení jako např. informace o jaderných zbraních, věcech týkající se národní bezpečnosti a strategických záležitostí. To naznačuje, že byly brány vážně a byly vnímány jako skutečnosti týkající se národní bezpečnosti. Není divu, že realisticky uvažující armádní a zejména vzdušná velení brala na UFO ohled, už jen z důvodu eventuální možnosti ohrožení. Dostupné studie však shodně konstatují, že, přes opodstatněná či neopodstatněná očekávání, UFO hrozbu nepředstavuje. Tento závěr se nachází

¹⁷¹ WENDT, A. DUVALL, R. *Sovereignty and the UFO*. In: Political theory, 2008, roč. 36, č. 4, s. 628.

¹⁷² Tamtéž.

u všech provedených studií a v zásadě na něm panuje shoda, i když argumentace může být v různých případech mírně odlišná. Důležitým argumentem pro nikoli nepřátelské úmysly UFO je, že přese všechny incidenty a pozorování, které se udály, není známo, že by UFO podniklo jednoznačně nepřátelský nebo útočný krok vůči člověku.

Studie COMETA konstatuje: "K tomuto dni UFO nebylo jistou příčinou žádné nehody a už vůbec ne žádného nepřátelského činu, alespoň ne oficiálně; žádné ohrožení ze strany UFO se ve Francii neuskutečnilo, ačkoli byly potvrzeny zastrašovací manévry."¹⁷³ Určitý pocit ohrožení ze strany UFO by přitom byl myslitelný, neboť i studie COMETA zmiňuje případy, kdy neznámý létající objekt přelétal nad raketovou základnou, tedy v přísně střeženém strategickém prostoru. Konkrétně je zde uveden jeden ruský případ¹⁷⁴. Dále jsou zde jmenovány případy náletů a pronásledování letadel objekty UFO, a také několik případů účinků UFO na osoby na zemi, na elektronické přístroje a motory¹⁷⁵. Přesto přese všechno zpráva, kterou vypracovávaly osoby blízké armádě, letectvu a policii, uzavírá, že se nejednalo o nepřátelský akt a nikdo nebyl poškozen, a jediné riziko hrozby UFO vidí v psychologickém dopadu na lidskou společnost: "Tyto jevy zahrnují zejména riziko destabilizující manipulace z mediálních, psychologických, kulturních a náboženských hledisek: paniku, strach, světové války, psychózy vytvořené sektami, lobby atd."¹⁷⁶ Jediný další problém by mohl vyvstat v leteckém provozu. Míní se tím např. neúmyslná kolize letadla s objektem, narušení radiové komunikace, ovlivnění funkčnosti navigace a řízení apod. Z tohoto důvodu také některé latinskoamerické země jako Peru, Uruguay, nebo Chile¹⁷⁷ sledují v rámci monitoringu bezpečnosti vzdušného provozu jevy UFO, zejména v krizových oblastech s vysokým výskytem, a přizpůsobují jim letecký provoz, aby se vyhnuli případným nehodám a kolizím; otázka původu UFO přitom není důležitá, jedná se zcela o pragmatické důvody. Tyto nehody ale nejsou projevem nepřátelství.

COMETA zvažuje též různé scénáře, na něž doporučuje se připravit, varianta mimozemské invaze je zde však hodnocena jako "nepravděpodobná"¹⁷⁸, vážnější hrozba je spíše v možnosti "úmyslné manipulace nebo dezinformace, s vyhlídkou destabilizace jiných států"¹⁷⁹, což je ovšem hrozba nikoli ze strany případných mimozemských návštěvníků, ale nás, lidí.

Jak již bylo výše řečeno, Brookingská zpráva taktéž chápe jako možné riziko hlavně nebezpečí plynoucí z reakce lidí na nové skutečnosti; nikoli ze strany ETI. Pokud si připomeneme závěry

¹⁷³ COMETA, gen. NORLAIN, B. *Les OVNI et la défense. A quoi doit-on se préparer?* COMETA, 1999, s. 55.

¹⁷⁴ Tamtéž, s. 19.

¹⁷⁵ Tamtéž, s. 56.

¹⁷⁶ Tamtéž, s. 58.

¹⁷⁷ Viz kapitola 2.1 "Odtajněné archivy".

¹⁷⁸ COMETA, gen. NORLAIN, B. *Les OVNI et la défense. A quoi doit-on se préparer?* COMETA, 1999, s. 59.

¹⁷⁹ Tamtéž.

Robertsonovy zprávy vypracované pro CIA¹⁸⁰, i tam se konstatuje, že "...předložené materiály UFO nevykazují žádné náznaky toho, že tyto jevy představují přímé fyzické ohrožení národní bezpečnosti."¹⁸¹ Existuje však podle ní nebezpečí vzniku paniky, oslabení autority státu a vojska, a negativních dopadů na psychiku národa. UFO také může být zneužito jinými státy v neprospěch USA.¹⁸² Tato varování poměrně dobře korespondují se závěry Wendta, Duvalla a autory zprávy COMETA.

Condonova zpráva¹⁸³ obdobně: "Historie posledních jedenadvaceti let opakovaně přiváděla úředníky Letectva k závěru, že žádný z objektů pozorovaných, nebo domněle pozorovaných, které procházejí hlášeními o UFO, nepředstavuje žádné riziko nebo ohrožení národní bezpečnosti... Nevíme o žádném důvodu k pochybování o nálezech Letectva, že celá třída hlášení o UFO dodnes nepředstavuje bezpečnostní problém."¹⁸⁴ Condon doporučuje se UFO nezabývat a zmiňuje předchozí studie učiněné armádou, které došly ke stejnému výsledku, totiž, že UFO si zaslouží minimum pozornosti. Zároveň však připomíná některé historické události, jako rok 1952, kdy byla vyvinuta a odzkoušena první vodíková termonukleární bomba, který přinesl "neobvykle vysoký počet hlášení UFO", včetně velkého množství z okolí Washingtonského národního letiště, což "vyvolalo v onom čase *velkou míru pozornosti*".¹⁸⁵ Toto místo přitom není jediné, kde si autor studie protiřečí. Ze samotného obsahu studie totiž jasně vyplývá, že americké instituce braly UFO vážně a věnovaly mu pozornost, a vyjmenovává některé, které jej zkoumaly - Ministerstvo obrany, NASA, Národní centrum výzkumu atmosféry, Národní vědecká nadace, některé univerzity a výzkumné organizace.¹⁸⁶ Se závěrem, že UFO nikdy nevystupovalo jako hrozba či nebezpečí, lze souhlasit, neboť studie nikde nenaznačuje, že by v některém případě došlo k opaku.

Jediný zdroj, který pojímá UFO jako hrozbu (a také jako projev ETI), je P. Corso.¹⁸⁷ Můžeme argumentovat, že se jedná o jeho osobní názor, neboť ani on ve svém materiálu neuvádí žádný případ napadení ze strany ETI. Hrozbu z její strany tedy vnímá z realistického hlediska jaksi a priori. Protiargument je na druhou stranu ten, že Corso zastával významnou funkci v armádě a svým postojem a činností se podílel na tvorbě její bezpečnostní politiky. Podle jeho výpovědi tento postoj zastával i jeho nadřízený a obecně celá administrativa, jíž byl součástí. Corso hovoří přímo o vědomé "válce proti UFO"¹⁸⁸ Za tím účelem byl podle jeho slov budován celý systém SDI, neboli

¹⁸⁰ Viz kapitola 2.2 "Studie UFO".

¹⁸¹ Viz odkaz 84.

¹⁸² Viz odkaz 84.

¹⁸³ Viz kapitola 2.2.

¹⁸⁴ CONDON, E. U. *Final Report of the Scientific Study of Unidentified Flying Objects*. Knižní vydání: Bantam Books, 1968, s.6.

¹⁸⁵ Tamtéž, s. 16.

¹⁸⁶ Tamtéž, s. 4.

¹⁸⁷ Viz kapitola 2.4 "Svědkové a informátoři", nebo kniha v násl. pozn.

¹⁸⁸ CORSO, P. *The Day After Roswell*. Pocket Books, 1998, s. 290.

Hvězdné války, tedy účelem odrazit případnou hrozbu ETI z vesmíru.¹⁸⁹ Reagan s Gorbačovem se podle Corsa dohodli na spojení sil proti společnému vnějšímu nepříteli a sdíleli svou vesmírnou politiku v zájmu obrany Země.¹⁹⁰ Toto tvrzení vnáší do předchozích závěrů zcela opačné stanovisko. Nelze jej zcela pominout, protože se jedná o svědka, který je exopolitikou brán jako věrohodný, přičemž se držím Sally¹⁹¹.

Jiný příklad nepřátelství či vědomí hrozby směrem k UFO či ETI jsem v oficiálních zdrojích nezaznamenal. Ani R. Salas a další svědkové z *Projektu Disclosure* S. Greera, kteří byli svědky pohybu UFO v blízkosti jaderných zařízení a jejich zájmu o ně, nepopisují žádné zjevné nepřátelství ze strany UFO.¹⁹² Naopak existují svědectví pokusů o stíhání či sestřelení UFO, které však podle mne dostupných zdrojů byly neúspěšné a neopětované.¹⁹³ Greer potvrzuje, že "...žádný ze svědků nehovořil o tom, že by se kdy tyto objekty dopustily jakéhokoliv nepřátelského činu..."¹⁹⁴; naopak se zdá, jakoby UFO byly znepokojeny existencí nukleárních zbraní a jejich nebezpečností. Greer poukazuje na následující možnost: "Je také možné, že si lidé uvnitř národních vojenských velících struktur stejně jako národního bezpečnostního aparátu USA a jiných zemí mylně vyložili některé činy těchto mimozemských objektů jako narušení našeho vzdušného prostoru a naší suverenity."¹⁹⁵

Vraťme se taktéž k dopisu Einsteina a Oppenheimera. I oni uvažují, zda "...přítomnost vesmírných lodí v naší atmosféře je přímým důsledkem testování našich jaderných zbraní."¹⁹⁶ Varují před možnou chybnou identifikací neznámého létajícího objektu jako mezikontinentální rakety, která by mohla spustit světovou válku.¹⁹⁷ Jak již bylo konstatováno, oba vědci dávají jaderné zbrojení a výskyt UFO do souvislosti. Jinými slovy, nebezpečí zde v jejich pojetí představují lidské jaderné zbraně, nikoliv UFO, ať již jsou čímkoliv.

3.3 Přístupy a pojetí hrozby UFO

Jsou tedy UFO hrozbou? Jak je patrné, širší odpověď je poměrně nejednoznačná. V užším pojetí však můžeme konstatovat: "Ne, UFO není hrozbou, ať už je jeho vysvětlení jakékoliv". V dostupných zdrojích a materiálech jsem nenalezl případ agresivity nebo přímého nepřátelského

¹⁸⁹ CORSO, P. *The Day After Roswell*. Pocket Books, 1998, s. 290.

¹⁹⁰ Tamtéž, s. 291.

¹⁹¹ SALLA, M. *Tajné projekty UFO*. Fontána, 2012, s.34.

¹⁹² Viz kapitola 2.4, nebo GREER, S. M., LODER, T. C. *Disclosure Project Briefing Document*. 2001, s.123-165.

¹⁹³ Např. svědectví Parvize Jafariho na tisk. konferenci v roce 2007, nebo několik případů pokusů o sestřelení UFO v SSSR popisovaných v knize STONEHILL, P. *Sovětská akta UFO*. Čestlice: Rebo Productions, 1999.

¹⁹⁴ GREER, S. M., LODER, T. C. *Disclosure Project Briefing Document*. 2001, s. 123.

¹⁹⁵ Tamtéž.

¹⁹⁶ Viz odkaz 114.

¹⁹⁷ Viz odkaz 114.

útoku, a to je pozorováno již asi sedmdesát let. Kdyby mělo být zdrojem nebezpečí, bylo by se pravděpodobně za tu dobu již projevilo. Zkušenost ale hovoří o opaku.

Bezpečnostní zájem (a taktéž politický) však i přesto představuje pro svou samotnou povahu. Vlády, armády, letecká kontrola, bezpečnostní agentury, vědecké instituce, mají plné právo a opodstatnění pilně sledovat tyto jevy. Existuje pro to mnoho důvodů. Realisticky uvažující autority se pravděpodobně nikdy nevzdají sledování a kontroly něčeho, co má teoretickou možnost se ukázat jako hrozba bezpečnosti a suverenity.

V širším pojetí tedy UFO i nadále představuje bezpečnostní hrozbu, také i vzhledem k možnému vlivu na společnost, její psychologii a tudíž i její stabilitu. Není to však založeno na projeveném nepřátelství či negativní zkušenosti. Většina zdrojů doporučuje UFO studovat a tím se připravovat na možné eventuality a zároveň s tím snižovat riziko a sílu dopadu případné konfrontace.

Jinými slovy lze též konstatovat, že vnímání UFO (ETI) jako hrozby je otázkou přístupu. Např. Webre takovou úvahu vůbec nepřipouští, zatímco Corso s ní počítá již předem. Můžeme tedy rozlišovat (na příklad) tyto přístupy (s ohledem na společenské vědy):

- realistický,
- liberální,
- přístup konstruktivismu,

z nichž každý by na položenou výzkumnou otázku odpověděl diametrálně odlišně, i když by vycházel ze stejných dat a zkušeností. Realisté by odpověděli, že UFO je hrozbou samozřejmě a v každém případě, neboť neznáme jeho podstatu, jeho úmysly, sílu a plány. Předpokládá se, že bude sloužit svým zájmům a naplňovat své potřeby. Pokud to bude pro ETI výhodné, použije sílu. Liberalismus (v exopolitice představovaný Webrem) předpokládá přátelské vztahy s případnou ETI a zájem obou stran na vzájemném obohacení a rozvíjení přátelských vztahů. Chápe potřebu míru a soužití jako vrozenou všem vyspělým kulturám a jako primární povahu vztahů. Konstruktivisté by považovali vztahy mezi UFO a lidmi za předem neurčené, nýbrž takové, jaké budou utvořeny v rámci sociální interakce, přičemž bude nejvíce záležet na podobě prvního kontaktu, který se dá předpokládat, že bude určující. Každopádně se vztah a přístup může časem změnit na základě zkušenosti, potřeb a cílů obou stran.

Závěr

UFO a ETH představují témata dostatečně aktuální, relevantní a přínosná, aby si zasloužila další pozornost společenských věd a výzkum, pro nějž navrhuji nový interdisciplinární obor - exopolitiku. Dostatečné množství argumentů hovoří pro to, že předmět exopolitiky stojí na věrohodných základech a má význam se jím zabývat. Ať již mají UFO jakýkoliv původ a podstatu, prokazatelně existují a mají i vojensko-bezpečnostní aspekt. Poukazuje na to skutečnost, že je zkoumaly a sledovaly zejména armády a různé bezpečnostně-zpravodajské instituce; naopak minimální, či prakticky žádný zájem o ně nebyl ve vědecké a akademické obci.

Otázka bezpečnosti a hrozby je tak s jevem UFO nedílně spojená, ačkoliv, jak bylo ukázáno, UFO nebo ETI nikdy neprojeví nepřátelské úmysly, na což shodně poukazují všechny studie. Panuje však zároveň shoda, že ze své samotné podstaty určitou hrozbu představují. Ta se týká narušení lidských systémů víry, vědy, společnosti a kultury, spíše než přímé fyzické hrozby. Dopady skutečností týkajících se UFO a ETI mohou vyvolat paniku, zhroucení chodu společnosti, její integrity, institucí a autorit.

Otázku hrozby a bezpečnosti tedy můžeme rozlišovat na dvou úrovních:

- v užším pojetí jako přímou fyzickou - vojenskou hrozbu
- v širším pojetí jako společensko-kulturní hrozbu

V prvním případě se hrozba nepotvrdila, i když některé kruhy v armádě nadále UFO za vojenskou hrozbu považují, sledují je a budují systémy vzdušné obrany pro případnou obranu planety. Už jen eventualita případného útoku zvenčí takový přístup ospravedlňuje, i když není potvrzena zkušeností (na základě známých skutečností).

Ve druhém případě již od počátků výzkumu panuje shoda, že kontakt s jinou civilizací by měl vážné dopady na lidskou společnost. Zatímco jedni poukazují na pozitivní dopady, jiní varují před negativními následky. Oboje je odůvodněné, studie však uvádějí, že negativní dopady lze zmírnit a připravit se na ně vhodnou politikou a edukativní činností.

Vhodná příprava jak ve vojenské oblasti, tak ve společnosti a celková připravenost snižují potenciál hrozby a riziko případných negativních dopadů. Při dostatečném stupni připravenosti tak UFO ani ETI v širším ani užším pojetí *nemusí představovat žádnou hrozbu*.

Další roli zde hraje přístup, s jakým k jevům UFO a ETI přistupujeme. Podle povahy našeho přístupu je tak budeme považovat za větší či menší hrozbu, případně za žádnou. UFO tak může více

vypovídat o nás a naší psychologii a otázka hrozby pak bude spíše otázkou našeho vnímání a víry.

Odpověď na výzkumnou otázku tedy není jednoznačná, v užším smyslu, a z pohledu exopolitiky, však můžeme konstatovat, že UFO hrozbu nepředstavují, bezpečnostní aspekt však jednoznačně mají.

Začlenění oboru exopolitiky do společenských věd by umožnilo systematictější a hlubší výzkum a přineslo více konkrétnějších odpovědí. Téma UFO a ETH by mohlo dostat nový rozměr, odpoutat se od v současnosti převažující vojensko-bezpečnostní roviny pohledu a zaměřit se více na kulturní, společenské nebo náboženské aspekty. Navrhuji zejména hlubší sociologický výzkum a otevřenou celospolečenskou diskuzi, kde může akademická obec hrát ústřední roli.

Salla predikuje vytvoření samostatných pracovišť a kateder exopolitiky na školách v rámci politických věd, jako jejich legitimního podoboru, podobně jakými jsou např. mezinárodní politika, komparativní politika, zahraniční vztahy apod.¹⁹⁸. K této Sallově představě se hlásím a jako další z námětů této práce navrhuji ke zvážení zřízení takových pracovišť. Jelikož exopolitika nejbližší souvisí s obory politologie, mezinárodních vztahů, bezpečnostních studií a sociologie, doporučuji otevření ústavů exopolitiky u kateder a fakult těchto zaměření. Česká republika by se mohla stát první zemí s institucionalizovanou výukou exopolitiky na školách.

Řadu témat jsem v této práci opomenul, nebo se jich jen letmo dotknul. Ponechávám je tedy jako náměty k zpracování a pro inspiraci dalším badatelům, výzkumným pracovníkům a studentům, přičemž každé si zasluhuje být tématem samostatné práce. Jsou to zejména:

- Otázka sovětského (ruského) výzkumu UFO
- Politické souvislosti a aspekty UFO
- Sociologický výzkum dopadu a vlivu UFO a ETI na společnost
- UFO v historii a náboženství
- Analýza a zhodnocení obsahu jednotlivých archivů UFO dokumentů, zejména britského, brazilského a australského

Budoucí exopolitika jako vědecký obor by též měla soustavněji přezkoumat všechny dostupné zdroje a prameny. Její interdisciplinarita umožňuje aplikovat její přístup do mnoha dalších věd, ať už humanitních či přírodních. Nové paradigma tak může přinést nečekané objevy v biologii, religionistice, fyzice nebo na příklad historii.

¹⁹⁸ SALLA, M. *Exopolitics: Discipline of choice for public policy issues*. World Affairs, 2008, roč. 1, č. 2, s. 128.

Salla říká, že exopolitika jako nový vědní obor způsobí revoluci v akademických studiích¹⁹⁹. V souladu s výkladem Kuhna takové očekávání není nereálné, naopak odpovídá konceptu revolučních změn paradigmat odehrávajících se v určitých historických momentech, kdy staré vědecké koncepty nedokáží vysvětlit nové skutečnosti, a musí přijít nový koncept, nové paradigma, nová věda.

Problém UFO a bezpečnosti je jednou z takových skutečností, a zatímco současná věda se jí vyhýbá a mlčí, exopolitika tuto mezeru doplňuje, danou problematiku zkoumá a podává k ní vysvětlení.

Na úplný závěr buď uveden citát A. Einsteina.

„Nejkrásnější věc, kterou můžeme objevit, je záhada.“

— Albert Einstein

¹⁹⁹ SALLA, M. *Exopolitics: Discipline of choice for public policy issues*. World Affairs, 2008, roč. 1, č. 2, s. 129.

Literatura

CLARKE, D. *The UFO Files: The Inside Story of Real-life Sightings*. Bloomsbury, 2012.

BAUM, S. D., HAQQ-MISRA, J. D., DOMAGAL-GOLDMAN, S. D. *Would Contact with Extraterrestrials Benefit or Harm Humanity? A Scenario Analysis*. Acta Astronautica, 2011, roč. 68, č. 11-12, s. 2114-2129.

CORSO, P. *The Day After Roswell*. Pocket Books, 1998.

HARRIS, P. L. *Exopolitics: All The Above*. AuthorHouse, 2009.

HARRIS, P. L. *Exopolitics: How Does One Speak To A Ball Of Light?* AuthorHouse, 2007.

HELLYER, P. *Light at the End of the Tunnel: A Survival Plan for the Human Species*. AuthorHouse, 2010.

MCCLURE, D. M. A. *Geo-political Considerations on the Roswell Cover-Up and the Emerging field of Exopolitics*. In: Exopolitics Journal 2:4, 2008.

SALLA, M. *Exopolitics: Political Implications of the Extraterrestrial Presence*. Dandelion Books, 2004.

SALLA, M. *Exopolitics: Discipline of choice for public policy issues*. World Affairs, 2008, roč. 1, č. 2. s. 114-129.

SALLA, M. *The History of Exopolitics: Evolving Political Approaches to UFOs and the Extraterrestrial Hypothesis*. Exopolitics Journal 1:1, 2005.

SALLA, M. *Exposing U.S. Government Policies on Extraterrestrial Life: The Challenge of Exopolitics*. Exopolitics Institute, 2009. V českém vydání: SALLA, M. *Tajné projekty UFO*. Fontána, 2012.

STONEHILL, P. *Sovětská akta UFO*. Čestlice: Rebo Productions, 1999.

WEBRE, A. L. *A New Science for a Positive Human Future*. World Affairs, 2008, roč. 12, č. 2. s. 130-152.

WEBRE, A. L. *Exopolitics: Politics, Government, and Law in the Universe*. Universebooks, 2005.

WENDT, A. DUVAL, R. *Sovereignty and the UFO*. In: *Political theory*, 2008, roč. 36, č. 4, s. 607-633.

Prameny

Archivy dokumentů UFO Ministerstva obrany Spojeného království. Ministry of Defence, The National Archives, Kew, Velká Británie. Archiv dostupný online na WWW: <http://www.nationalarchives.gov.uk/ufos/> [20.2.2014].

"Brookingská zpráva". *Proposed Studies on the Implications of Peaceful Space Activities for Human Affairs*. MICHAEL, D. N. a kol. Washington, D.C.: NASA - Brookings Institution, 1960.

"Condonova zpráva". CONDON, E. U. *Final Report of the Scientific Study of Unidentified Flying Objects*. Knižní vydání: Bantam Books, 1968.

Dopis gen. N. F. Twininga „Opinion concerning Flying Discs“ z r. 1947. In: CORSO, P. *The Day After Roswell*. Pocket Books, 1998, s. 364-366.

Dopis J. R. Oppenheimera a A. Einsteina "Relationships with Inhabitants of Celestial Bodies" z června 1947. In: HARRIS, P. L. *Exopolitics: All The Above*. AuthorHouse, 2009, s. 203-208.

Project BLUE BOOK. United States Air Force, Modern Military Records, National Archives, USA. Archiv dostupný online na WWW: <http://www.bluebookarchive.org/> [20.2.2014].

"Robertsonova zpráva". *Report of the Scientific Panel on Unidentified Flying Objects*, ed. ROBERTSON, H. P. a kol. CIA-OSI, 1953.

Sborník z tiskové konference Projektu Disclosure z r. 2001. GREER, S. M., LODER, T. C. *Disclosure Project Briefing Document*. Project Disclosure, 2001.

The UFO Evidence, ed. HALL, R. H. Washington, D.C., National Investigations Committee on Aerial Phenomena (NICAP), 1964.

Tisková konference Projektu Disclosure. Washington, D.C., 9. 5.2001.

Tisková konference "UFOs and Nukes". Washington, D.C., 27. 9. 2010.

WEINSTEIN, D. F. *Aviation Safety and Unidentified Aerial Phenomena: A Preliminary Study of 600 cases of Unidentified Aerial Phenomena (UAP). Reported by Military and Civilian pilots*. NARCAP, 2012.

Zpráva sdružení COMETA. COMETA, gen. NORLAIN, B. *Les OVNI et la défense. A quoi doit-on se préparer?* COMETA, 1999, Francie.

Přílohy

Příloha č. 1: Dopis J. R. Oppenheimera a A. Einsteina "Relationships with Inhabitants of Celestial Bodies" z června 1947.

TOP SECRET

JUN 47

DRAFT June 1947

**Relationships with Inhabitants
of Celestial Bodies**

file (LSD)

Relationships with extraterrestrial men presents no basically new problem from the standpoint of international law; but the possibility of confronting intelligent beings that do not belong to the human race would bring up problems whose solution it is difficult to conceive.

In principle, there is no difficulty in accepting the possibility of coming to an understanding with them, and of establishing all kinds of relationships. The difficulty lies in trying to establish the principles on which these relationships should be based.

In the first place, it would be necessary to establish communication with them through some language or other, and afterwards, as a first condition for all intelligence, that they should have a psychology similar to that of men.

At any rate, international law should make place for a new law on a different basis, and it might be called "Law Among Planetary Peoples," following the guidelines found in the Pentateuch. Obviously, the idea of revolutionizing international law to the point where it would be capable of coping with new situations would compel us to make a change in its structure, a change so basic that it would no longer be international law, that is to say, as it is conceived today, but something altogether different, so that it could no longer bear the same name.

If these intelligent beings were in possession of a more or less culture, and a more or less perfect political organization, they would have an absolute right to be recognized as independent and sovereign peoples, we would have to come to an agreement with them to establish the legal regulations upon which future relationships should be based, and it would be necessary to accept many of their principles.

Finally, if they should reject all peaceful cooperation and become an imminent threat to the earth, we would have the right to legitimate defense, but only insofar as would be necessary to annul this danger.

Another possibility may exist, that a species of homo sapiens might have established themselves as an independent nation on another celestial body in our solar system and

-1-

evolved culturally independently from ours. Obviously, this possibility depends on many circumstances, whose conditions cannot yet be foreseen. However, we can make a study of the basis on which such a thing might have occurred.

In the first place, living conditions on these bodies let's say the moon, or the planet Mars, would have to be such as to permit a stable, and to a certain extent, independent life, from an economic standpoint. Much has been speculated about the possibilities for life existing outside of our atmosphere and beyond, always hypothetically, and there are those who go so far as to give formulas for the creation of an artificial atmosphere on the moon, which undoubtedly have a certain scientific foundation, and which may one day come to light. Let's assume that magnesium silicates on the moon may exist and contain up to 13 per cent water. Using energy and machines brought to the moon, perhaps from a space station, the rocks could be broken up, pulverized, and then backed to drive off the water of crystallization. This could be collected and then decomposed into hydrogen and oxygen, using an electric current or the short wave radiation of the sun. The oxygen could be used for breathing purposes; the hydrogen might be used as a fuel.

In any case, if no existence is possible on celestial bodies except for enterprises for the exploration of their natural riches, with a continuous interchange of the men who work on them, unable to establish themselves there indefinitely and be able to live isolated life, independence will never take place.

Now we come to the problem of determining what to do if the inhabitants of celestial bodies, or extraterrestrial biological entities (EBE) desire to settle here.

1. If they are politically organized and possess a certain culture similar to our own, they may be recognized as an independent people. They could consider what degree of development would be required on earth for colonizing.

2. If they consider our culture to be devoid of political unity, they would have the right to colonize. Of course, this colonization cannot be conducted on classic lines.

A superior form of colonizing will have to be conceived, that could be a kind of tutelage, possibly through the tacit approval of the United Nations. But would the United Nations legally have the right of allowing such tutelage over us in such a fashion?

(a) Although the United Nations is an international organization, there is no doubt that it would have no right of tutelage, since its domain does not extend beyond relationships between its members. It would have the right to intervene only if the relationships of a member nation with a celestial body affected another member nation with an extraterrestrial people is beyond the domain of the United Nations. But if these relationships entailed a conflict with another member nation, the United Nations would have the right to intervene.

(b) If the United Nations were a supra-national organization, it would have competency to deal with all problems related to extraterrestrial peoples. Of course, even though it is merely an international organization, it could have this competence if its member states would be willing to recognize it.

It is difficult to predict what the attitude of international law will be with regard to the occupation by celestial peoples of certain locations on our planet, but the only thing that can be foreseen is that there will be a profound change in traditional concepts.

We cannot exclude the possibility that a race of extraterrestrial people more advanced technologically and economically may take upon itself the right to occupy another celestial body. How, then, would this occupation come about?

1. The idea of exploitation by one celestial state would be rejected, they may think it would be advisable to grant it to all others capable of reaching another celestial body. But this would be to maintain a situation of privilege for these states.

2. The division of a celestial body into zones and the distribution of them among other celestial states. This would present the problem of distribution. Moreover, other celestial states would be deprived of the possibility of owning an area, or if they were granted one it would involve complicated operations.

3. Indivisible co-sovereignty, giving each celestial state the right to make whatever use is most convenient to its interests, independently of the others. This would create a situation of anarchy, as the strongest one would win out in the end.

4. A moral entity? The most feasible solution is

seem would be this one, submit an agreement providing for the peaceful absorption of a celestial race(s) in such a manner that our culture would remain intact with guarantees that their presence not be revealed.

Actually, we do not believe it necessary to go that far. It would merely be a matter of internationalizing celestial peoples, and creating an international treaty instrument preventing exploitation of all nations belonging to the United Nations.

Occupation by states here on earth, which has lost all interest for international law, since there were no more res nullius territories, is beginning to regain all its importance in cosmic international law.

Occupation consists in the appropriation by a state of res nullius.

Until the last century, occupation was the normal means of acquiring sovereignty over territories, when explorations made possible the discovery of new regions, either uninhabited or in an elementary state of civilization.

The imperialist expansion of the states came to an end with the end of regions capable of being occupied, which have now been drained from the earth and exist only in interplanetary space, where the celestial states present new problems.

Res nullius is something that belongs to nobody such as the moon. In international law a celestial body is not subject to the sovereignty of any state is considered res nullius. If it could be established that a celestial body within our solar system such as our moon was, or is occupied by another celestial race, there could be no claim of res nullius by any state on earth (if that state should decide in the future to send explorers to lay claim to it). It would exist as res communis, that is that all celestial states have the same rights over it.

And now to the final question of whether the presence of celestial astroplanes in our atmosphere is a direct result of our testing atomic weapons?

The presence of unidentified space craft flying in our atmosphere (and possibly maintaining orbits about our planet) is now, however, accepted ~~as~~ by our military.

as a fact

On every question of whether the United States will continue testing of fission bombs and develop fusion devices (hydrogen bombs), or reach an agreement to disarm and the exclusion of weapons that are too destructive, with the exception of chemical warfare, on which, by some miracle we cannot explain, an agreement has been reached, the lamentations of philosophers, the efforts of politicians, and the conferences of diplomats have been doomed to failure and have accomplished nothing.

The use of the atomic bomb combined with space vehicles poses a threat on a scale which makes it absolutely necessary to come to an agreement in this area. With the appearance of unidentified space vehicles (opinions are sharply divided as to their origin) over the skies of Europe and the United States has sustained an ineradicable fear, an anxiety about security, that is driving the great powers to make an effort to find a solution to the threat.

Military strategists foresee the use of space craft with nuclear warheads as the ultimate weapon of war. Even the deployment of artificial satellites for intelligence gathering and target selection is not far off. The military importance of space vehicles, satellites as well as rockets is indisputable, since they project war from the horizontal plane to the vertical plane in its fullest sense. Attack no longer comes from an exclusive direction, nor from a determined country, but from the sky, with the practical impossibility of determining who the aggressor is, how to intercept the attack, or how to effect immediate reprisals. These problems are compounded further by identification. How does the air defense radar operator identify, or more precisely, classify his target?

At present, we can breathe a little easier knowing that slow moving bombers are the mode of delivery of atomic bombs that can be detected by long-range early warning radar. But what do we do in lets say ten years from now? When artificial satellites and missiles find their place in space, we must consider the potential threat that unidentified space craft pose. One must consider the fact that mis-identification of these space craft for a intercontinental missile in a re-entry phase of flight could lead to accidental nuclear war with horrible consequences.

Lastly, we should consider the possibility that our atmospheric tests of late could have influenced the arrival of celestial scrutiny. They could have been curious or even alarmed by such activity (and rightly so, for the Russians would make every effort to observe and record such tests).

In conclusion, it is our professional opinion based on submitted data that this situation is extremely perilous, and

TOP SECRET

measures must be taken to rectify a very serious problem are very apparent.

Respectfully,

/s/

Dr. J. Robert Oppenheimer

Director of Advanced Studies
Princeton, New Jersey

/s/

Professor Albert Einstein

Princeton, New Jersey

Newell and Marshall have read this and I must admit there is some logic. But I hardly think the President will consider it for the obvious reasons. I understand Oppenheimer approached Marshall while they attended ceremony at

As I understand it Marshall rebuffed the idea of Oppenheimer discussing this with the President. I talked to Gordon, and he agreed.

Handwritten signature

Příloha č. 2: Dopis gen. N. F. Twininga „Opinion concerning Flying Discs“ z r. 1947.

Form 10-214 (Rev 18 Sep 46)

NND 760168
S-4-78
~~SECRET~~

W-47 JAN 47 1947

IN REPLY ADDRESS BOTH
COMMUNICATION AND EN-
VELOPE TO COMMANDING
GENERAL, AIR MATERIEL
COMMAND, ATTENTION
FOLLOWING OFFICE SYMBOL:

**HEADQUARTERS
AIR MATERIEL COMMAND**

TSDIN/HMM/ig/6-4-100
WRIGHT FIELD, DAYTON, OHIO

TSDIN

SEP 23 1947

SUBJECT: AMC Opinion Concerning "Flying Discs"

**TO: Commanding General
Army Air Forces
Washington 25, D. C.
ATTENTION: Brig. General George Schulgen
AC/AS-2**

1. As requested by AC/AS-2 there is presented below the considered opinion of this Command concerning the so-called "Flying Discs". This opinion is based on interrogation report data furnished by AC/AS-2 and preliminary studies by personnel of T-2 and Aircraft Laboratory, Engineering Division T-3. This opinion was arrived at in a conference between personnel from the Air Institute of Technology, Intelligence T-2, Office, Chief of Engineering Division, and the Aircraft, Power Plant and Propeller Laboratories of Engineering Division T-3.

2. It is the opinion that:

a. The phenomenon reported is something real and not visionary or fictitious.

b. There are objects probably approximating the shape of a disc, of such appreciable size as to appear to be as large as man-made aircraft.

Zdroj: CORSO, P. *The Day After Roswell*. Pocket Books, 1998, s. 364-366.

c. There is a possibility that some of the incidents may be caused by natural phenomena, such as meteors.

d. The reported operating characteristics such as extreme rates of climb, maneuverability (particularly in roll), and action which must be considered evasive when sighted or contacted by friendly aircraft and radar, lend belief to the possibility that some of the objects are controlled either manually, automatically or remotely.

e. The apparent common description of the objects is as follows:-

- (1) Metallic or light reflecting surface.

SECRET

U-39552

SECRET

Basic Ltr fr CG, AMC, WF to CG, AAF, Wash. D. C. subj "AMC Opinion Concerning "Flying Discs".

- (2) Absence of trail, except in a few instances when the object apparently was operating under high performance conditions.
- (3) Circular or elliptical in shape, flat on bottom and domed on top.
- (4) Several reports of well kept formation flights varying from three to nine objects.
- (5) Normally no associated sound, except in three instances a substantial rumbling roar was noted.
- (6) Level flight speeds normally above 300 knots are estimated.

f. It is possible within the present U. S. knowledge — provided extensive detailed development is undertaken — to construct a piloted aircraft which has the general description of the object in subparagraph (e) above which would be capable of an approximate range of 7000 miles at subsonic speeds.

g. Any developments in this country along the lines indicated would be extremely expensive, time consuming and at the considerable expense of current projects and therefore, if directed, should be set up independently of existing projects.

h. Due consideration must be given the following:-

- (1) The possibility that these objects are of domestic origin — the product of some high security project not known to JC/AS-2 or this Command.
- (2) The lack of physical evidence in the shape of crash recovered exhibits which would undeniably prove the existence of these objects.

- (3) The possibility that some foreign nation has a form of propulsion possibly nuclear, which is outside of our domestic knowledge.

3. It is recommended that:

a. Headquarters, Army Air Forces issue a directive assigning a priority, security classification and Code Name for a detailed study of this matter to include the preparation of complete sets of all available and pertinent data which will then be made available to the Army, Navy, Atomic Energy Commission, JRDB, the Air Force Scientific Advisory Group, MACA, and the RAND and NEPA projects for comments and recommendations, with a preliminary report to be forwarded within 15 days of receipt of the data and a detailed report thereafter every 30 days as the investi-

-2-

U-39552

~~SECRET~~

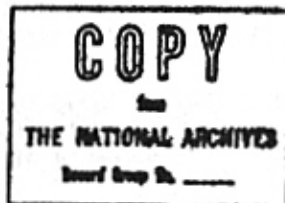
Basic Ltr fr CG, AMC, WF to CG, AAF, Wash. D.C. subj "AMC Opinion Concerning "Flying Discs"

gation develops. A complete interchange of data should be effected.

4. Awaiting a specific directive AMC will continue the investigation within its current resources in order to more closely define the nature of the phenomenon. Detailed Essential Elements of Information will be formulated immediately for transmittal thru channels.

N. F. Twining

N. F. TWINING
Lieutenant General, U.S.A.
Commanding

~~SECRET~~

-3-

U-39552

RG 18, Records of the
Army Air Forces

AAG 000 GENERAL "C"

Příloha č. 3: Seznam zkratk

AIAA	American Institute of Aeronautics and Astronautics
CAUS	Citizens Against UFO Secrecy
CEFAA	Comité de Estudios de Fenómenos Aéreos Anómalos
CIA	Central Intelligence Agency
CIFA	Comunidad de Investigación de Fenómenos Aereos y Anómalos
CNES	Centre National d'Études Spatiales
COMETA	Comité d'Études Approfondies
CRIDOVNI	Comision Receptora de Informes de OVNI
CSETI	Center for the Study of Extraterrestrial Intelligence
ET	Extra-Terrestrial
ETH	Extra-Terrestrial Hypothesis
ETI	Extra-Terrestrial Intelligence
FOIA	Freedom of Information Act
GEPAN	Groupe d'Étude des Phénomène Aérospatiaux Non-identifiés
ICBM	Inter-Continental Ballistic Missile
IHEDN	Institut des Hautes Études de Défense Nationale
KGB	Komitēt Gosudarstvénnoj Bezopasnosti
MUFON	Mutual UFO Network
NARCAP	National Aviation Reporting Center on Anomalous Phenomena
NASA	National Aeronautics and Space Administration
NICAP	National Investigations Committee on Aerial Phenomena
NUFORC	National UFO Reporting Center
NSA	National Security Agency

OIFAA	Oficina de Investigación de Fenómenos Anómalos Aéreos
OVNI	Objet Volant Non-Identifié/ Objeto Volador No Identificado
PRG	Paradigm Research Group
SDI	Strategic Defense Initiative
SEPRA	Service d'Expertise des Phénomènes de Rentrée Atmosphérique
SETI	Search for Extraterrestrial Intelligence
SIOANI	Sistema de Investigação de Objetos Aéreos Não Identificados
UAP	Unidentified Aerial Phenomenon
UFO	Unidentified Flying Object

Příloha č. 4: Přehled jmen a stručné životopisy

Michael E. Salla, Ph.D. je přední osobností exopolitiky a jedním z jejích zakladatelů jako společenskovedního oboru. Nar. 1958. V r. 1993 získal doktorský titul na Queenslandské univerzitě v Austrálii. V letech 1994-96 vyučoval na Australské národní univerzitě. 1996-2004 profesorem a výzkumným pracovníkem Centra pro globální mír na Americké univerzitě ve Washingtonu, D. C., kde se zabýval koncem studené války, náboženskými konflikty, islámským fundamentalismem, prevencí konfliktů, mírovými studii a diplomacií. Účastnil se mírového urovnávání sporů ve Východním Timoru a Kosovu. Je autorem více než sedmdesáti článků. Od r. 2001 se věnuje exopolitice. V r. 2005 založil Exopolitický institut a od té doby je jeho ředitelem. Do roku 2013 vydal čtyři knihy týkající se exopolitiky. (Zdroj: www.exopolitics.org)

Alfred L. Webre, J.D., M.Ed. je světově známý právník, futurista, mírový aktivista a iniciátor hnutí za zákaz vyzbrojování vesmíru. Některými je nazýván "otec exopolitiky", neboť je autorem vůbec první knihy pojednávající o exopolitice. Jeho politické a legislativní aktivity v oblasti vesmírného práva na půdě Kongresu USA a OSN v osmdesátých letech byly předzvěstí budoucího pole exopolitiky a přinesly řadu uplatnění zejména ve smlouvách zakazujících umístění zbraní hromadného ničení ve vesmíru. Jeho aktuálním odborným zájmem je výzkum život na Marsu, pro jehož účely byla v r. 2008 založena Společnost pro výzkum anomálií Marsu (MARS), jíž je Webre jedním z předsedů. Webre provozuje soukromou vzdělávací instituci ExoUniversity nabízející certifikované kurzy v oboru exopolitiky. (Zdroj: exopolitics.blogs.com/about.html; en.wikipedia.org/wiki/Alfred_Webre)

Steven M. Greer, M.D. je zakladatelem a ředitelem Projektu Disclosure, který sdružuje významné svědky a informátory z vládních projektů, armády, tajných služeb a agentur. Je také ředitelem organizací CSETI a Projektu Orion. Je hlavním iniciátorem hnutí za odhalení informací a dokumentů týkajících se UFO v USA. V roce 2001 uspořádal tiskovou konferenci, kde před médii vystoupilo několik desítek svědků. Je autorem několika knih a DVD, účastní se konferencí a pořádá semináře. Hledá a podporuje vývoj nových zdrojů energie a řešení globální energetické a ekologické krize. Původní profesí je lékař. (Zdroj: disclosureproject.org)

Stephen Bassett je politický aktivista a lobbista a ředitel skupiny PRG a výboru X-PPAC, jejichž společnou náplní je politická činnost s cílem uskutečnění veřejných parlamentních slyšení se svědky vládních projektů a agentur na téma UFO a utajování

jejich existence. V roce 2013 uspořádal slyšení před několika bývalými členy kongresu. Pravidelně pořádá konference s tematikou UFO. Je také zakladatelem světové sítě exopolitiky. Vzděláním je fyzik. (Zdroj: www.paradigmresearchgroup.org)

Philip J. Corso, pluk. je klíčovým svědkem exopolitiky. V padesátých letech byl zpravodajským důstojníkem v armádě, později v Radě národní bezpečnosti USA. Během jedenadvacetileté vojenské kariéry získal devatenáct vyznamenání. Po odchodu z armády v r. 1963 podnikal v soukromém sektoru jako odborný konzultant v oblasti bezpečnosti. V roce 1997 vyšla jeho kniha "The day after Roswell", kde popisuje svou zkušenost s UFO během služby v armádě. Zemřel v r. 1998. (Zdroj: CORSO, P. *The Day After Roswell*, přebal knihy)

Paola L. Harris je italsko-americká investigativní novinářka se zaměřením na exopolitiku a autorka knih se stejným zaměřením. Od 80. let uskutečnila množství rozhovorů s badateli v oblasti UFO a informátory, většinou z prostředí armády, a napsala pět knih. Významným počinem bylo zpopularizování několika důležitých případů, mezi jinými i případ P. Corsy. Pravidelně se účastní konferencí. (Zdroj: HARRIS, P. *Exopolitics: All The Above*, s. 233)

Paul T. Hellyer, nar. v r. 1923, v současnosti se převážně věnující exopolitice, je známý kanadský politik s dlouhou kariérou v politice a státní službě. Prvně zvolen v r. 1949, angažoval se v nich až do r. 2003. Za tu dobu zastával funkci ministra dopravy, náměstka ministra obrany, v letech 1963-67 pak byl sám ministrem obrany. Byl také osmkrát zvolen poslancem a šest let lídrem politické strany. Ve státní službě strávil celkem přes 23 let. Byl jedním z prvních významných politiků, kteří otevřeně hovořili o otázce UFO. Na téma exopolitiky napsal dvě knihy. (Zdroj: Parliament of Canada - www.parl.gc.ca)

Nick Pope byl zaměstnán v různých funkcích na Ministerstvu obrany Spojeného království až do r. 2006, celkem dvacet jedna let, přičemž mezi lety 1991-1994 pracoval na oddělení vyhodnocování zpráv o UFO. V posledních letech služby a po odchodu se podílel na postupném odtajnění celého archivu dokumentů, který byl zpřístupněn veřejnosti, a zejména na jeho popularizaci. Od té doby se stal známou mediální osobností, žurnalistou, komentátorem a odborníkem v této oblasti. Je autorem čtyřech knih, jinak profesí PR odborníkem v marketingu a médiích. Pravidelně přednáší a účastní se rozhovorů. (Zdroj: www.nickpope.net)